

cap de creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
any 9 - època 2 - número 56 - desembre 2001 - exemplar gratuït

Pressupostos 2002

La dinamització del comerç

Un temporal destructor

SERVEIS VETERINARIS D'ARGENTONA

TEL. 93 756 11 10

- **Vacunacions**
- **Desparasitacions**
- **Medicina Interna**
- **Cirurgia**
- **Anàlisis Clínicas**
- **Alimentació**
- **Microxip**
- **Servei a domicili**

**JA POT CONCERTAR
HORA DE VISITA !!**

General Moragues, 2 (davant dependències municipals)
ARGENTONA
vet.argentona@teleline.es

AISER

ARGENTONA, INSTAL·LACIONS I SERVEIS

ELECTRICITAT - AIGUA - GAS
CALEFACCIÓ - CLIMATITZACIÓ

TAMBÉ TENIM TELEFONIA MÒBIL I FIXA

Puig i Cadafalch, 7
ARGENTONA

Tel./Fax 93 797 01 23
E-mail: aiser@arrakis.es

Ven a conocer nuestras
ofertas de verano. No te
vayas de vacaciones sin
recargar tu móvil.

9 amona

Distribuidor oficial

Bones Festes

@ centre

El primer centre d'internet i connexions on-line arriba a C&C. Un nou espai virtual que t'obre una porta de possibilitats infinites: chats, cursos multimèdia, jocs en red, e-mails... Només pel fet de ser estudiant de C&C tindràs accés gratuït a @ centre totes les hores que vulguis. I si no ho ets, tranquil, podràs utilitzar l'@ centre a un mòdic preu/hora.

nous cursos

Inici: 14 de gener

rus I

Si t'agrada el risc, i que t'ho posin difícil, aprèn un dels idiomes més parlats a l'Europa de l'est.

spoken english

Un curs on el més important és que no paris de parlar, això sí, en anglès.

internet 1

Si els teus fills no t'ensenyen, tranquil, aquí aprendràs tot el que necessites.

fracàs escolar, logopèdia, tècniques d'estudi

Dintre de la nostra àrea de reforç escolar de primària, ESO i Batxillerats inaugurarem un nou servei de psicologopèdia.

C&C Argenton - Carreras Candi, 22 - Tel/Fax. 93.756.00.54

C&C

Cap de Creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argenton
Número 56 - Desembre 2001 - 3.500 exemplars

Direcció, redacció, administració, publicitat i distribució: edifici Velcro - Argenton.
Edita: Ajuntament d'Argenton. Regidoria de Mitjans de Comunicació.

President: Antoni Soy.

Director: Xavier Lorente.

Consell de redacció: J. Bachs, J. Famadas, F. Molist i A. Rodríguez.

Tots els grups amb representació en el ple poden participar en el consell de redacció.

Col·laboradors: Grups Municipals de l'Entesa, PSC, CIU i PP.

Rúbriques: F. Catà, J.M. Fabregas, R. Masó, Lluís S. Morgan.

Col·laboradors periodístics: Alons Güell,

Oriol Bassa, Martí López.

Fotografies: M. Duran, A. Güell, X. Lorente,

Pep Padrós, Olga Boix.

Disseny: Núria Cusachs.

Idea: David Carmona i Núria Cusachs.

Comercial: Marina Segóvia.

Fotocomposició i impressió: Gràfiques Lloreda
C/ Girona, 56. Granollers

Dipòsit Legal: B-44.775-91

Sumari

6-7. L'arribada de l'euro

La nova moneda aterra l'1 de gener. Els diferents sectors de la vila ja s'han preparat per afrontar el repte de la substitució de la pesseta. Ajuntament, Unió de Botiguers i escoles, entre d'altres, viuen amb intensitat la transició cap a l'euro.

8. Un temporal desolador

El vent i el fred provoquen nombroses pèrdues a la pagesia argentonina. L'advers fenomen meteorològic també causa destrosses urbanes i l'ajornament de classes a les escoles.

10-11. Les prioritats del govern

Entesa i PSC donen preferència a la rehabilitació de la Sala i la construcció de la nova escola de primària de Cirés, en els pressupostos aprovats per a l'any 2002. Els carrers, el poliesportiu i les urbanitzacions també tornen a tenir protagonisme.

19. De somnis i de puntes

Pepi Vila aixeca acta de la història de les puntes de coixí a Argenton amb un llibre prou peculiar. La publicació, titulada Somni d'una puntaire, parla d'un ofici ancestral.

24. Una masia de pel·lícula

La casa pairal de can Mercader va acollir el rodatge de *Dalí, ser Déu*, un telefilm sobre la vida del famós pintor català. La producció per a TVE està dirigida per Sergi Schaaff.

25. A la conquesta d'Espanya

Els Llops d'Argenton s'inscriuen per primera vegada a la Lliga estatal de futbol americà. Amb pocs mitjans però molta il·lusió, el millor equip català de l'any s'estrena el gener contra els Óssos de Madrid.

PORTADA

Col·lecció d'euros de xocolata.
Fotografia de Marc Duran.

Editorial

Tant de temps parlant de l'euro i ja el tenim aquí. Passada l'angúnia inicial de l'adaptació, després ja veureu com són molts els avantatges: un d'ells, passejar per més de mig continent sense necessitat de parar-se a canviar ni un duro, i comparar preus d'aquí i d'allà!!!

Ai, l'euro... l'euro!!!

Tant de temps parlant de l'euro i ja el tenim aquí. Es veia molt lluny quan es va aprovar el projecte de la implantació de la moneda única a l'Europa dels 15. Aquest any tot han estat corredisses per preparar-se per a l'esdeveniment. Empreses, comerços, indústries, particulars... ningú no ha pogut badar perquè al gener les seves transaccions, operacions de compra i venda... comencin a rutllar ja no a la pela sinó al centim d'euro. Tots els canvis naturalment són "traumàtics", requereixen un temps d'adaptació. Primer continuarem fent equivalències amb la pesseta fins que arribarà un moment que només pensarem en euros. És qüestió de pràctica i de no perdre l'oremus. Els productes en principi valdran més o menys el mateix depenent dels arrodoniments. En alguns hi sortirem guanyant, en altres perdent... sempre poca cosa. Els que més ràpid s'han de saber la lliçó són els botiguers. Els d'Argentona han agafat el toro per les banyes decididament amb una aposta forta per aplicar-se la matèria i facilitar la feina als clients. Campanyes didàctiques, simpàtiques i útils que ajuden a desdramatitzar la situació. Passada l'angúnia inicial de l'adaptació, després ja veureu com són molts els avantatges: un d'ells, passejar per més de mig continent sense necessitat de parar-se a canviar ni un duro, i comparar preus d'aquí i d'allà!!! I el turisme que això generarà també a Catalunya i a Argentona! Això esperem! Els nostres avis ja van passar pel tràngol del canvi de cèntims a pessetes, i mireu-los si se'n van sortir!!!

Carta de l'alcalde

Un nou any ple de novetats i esperances

De les actuacions concretes previstes per a aquest proper any i mig es poden destacar: el nou cementiri i els seus accessos; una nova escola situada a Can Cirés; la rehabilitació de la SALA; el començament de la construcció d'un nou Casal d'Avis i del poliesportiu; la reconversió de la Casa Gòtica i Ca l'Ametlla en arxiu municipal.

Arriben les festes nadalenques i un nou any 2002 ple d'esperances i novetats. Quan ja només queda un any i mig de legislatura, estem curulls de projectes per a aquest proper període.

Ara, tenim un projecte de poble clar a curt termini, i també un projecte de futur a llarg termini. Aquest projecte s'ha concretat en un programa de govern per al període 1999-2003. Estem fent una obra de govern que ja és, després de dos anys i escaig, realment molt abundant. Les nostres actuacions en el proper any i mig s'emmarquen en aquest projecte.

De les actuacions concretes previstes per a aquest proper any i mig se'n poden destacar les següents: el nou cementiri i els seus accessos; una nova escola d'ensenyament primari situada a Can Cirés; la rehabilitació de la SALA; el començament de la construcció d'un nou Casal d'Avis i del poliesportiu; la reconversió de la Casa Gòtica i Ca l'Ametlla en arxiu municipal.

També es preveu, al mateix temps, i tal com s'ha fet en els dos darrers anys i mig: la millora de les infraestructures i serveis municipals (carrers, clavegueram, enllumenat, espais verds, deixalleria, neteja, recollida d'escombraries, jardineria, etc.); l'avenç en els equipaments i els serveis per a les persones (escoles, instal·lacions esportives, igualtat d'oportunitats, programes de garantia social, etc.); la modernització del funcionament i la gestió municipals; el progrés de la societat de la informació i les noves tecnologies; l'estímul de les activitats i el desenvolupament econòmic locals.

En definitiva, apostem per un desenvolupament de la vila ordenat, controlat i sostenible. Per això, continuarem treballant, per exemple, en: el Pla de dinamització del comerç i dels serveis de la vila; la millora de l'accessibilitat i la mobilitat, tot canviant la senyalització circulatoria i direccional, l'arranjament integral de carrers i la recepció d'urbanitzacions. Amb el nou any 2002 continuem un projecte ambiciós per tirar endavant unes actuacions llargament esperades pel poble d'Argentona. Uns projectes del poble que hem de fer realitat, al més aviat i el millor possible, amb il·lusió i ganes i amb la màxima participació de tothom.

US DESITJO UNES MOLT BONES FESTES DE NADAL I UN FELIÇ ANY 2002.

L'alcalde, Antoni Soy

FOTO: J. GARCIA

50 anys de bàsquet masculí

Fa un temps enrere, abans del traspàs de l'amic Lluís Vilarroya li vaig preguntar (perquè jo tenia un record molt llunyà) sobre els primers partits de bàsquet que es van jugar a Argentona, i a quin any es van jugar. Em va dir que el 1952, la qual cosa vol dir que l'any vinent seran les noces d'or. Em va dir que els jugadors que van formar el primer equip van ser: Esteve Canal, el mateix Lluís Vilarroya, Ildefons Lluís Moreno, Esteve Ros, Josep Nogueras i els joves Jaume Castells i Vicenç Bellalta. L'equip no es va federar i, per tant, només van jugar partits amistosos amb equips del voltant. Tot i això, els jugadors abans esmentats van ser els autèntics pioners del bàsquet argentoní. Els partits els jugaven on ara hi ha la pista de bàsquet, que abans era l'hort del rector, on semblava les seves verdures. Amb molt d'esforç van haver de netejar-lo i muntar-hi dues cistelles amb suport de fusta. El camp era de sorra. Temps després, uns joves argentonins van formar el primer equip federat i van jugar els seus partits a l'OAR. Ells eren: Joan Collet, Francesc Alsina, Jaume Castells, Josep Gallemí, Paco Figueredo, Xavier Fàbregas, Vicenç Bellalta i el delegat era Eduard Ferrer. A aquest equip que va jugar uns anys, li va agafar el relleu una altra "fornada" com Anton Collet, l'entrenador i jugador Albert Patau, Joaquim Perejoan, Jaume Gual, Jaume Duran, Josep Espelt, Francesc Casabella, Ramon Teixidor, Francesc Ponsa, Josep Casabella, Josep Ramon Tarruella i com a delegat Bartomeu Casabella. Aquest equip va guanyar durant tres temporades seguides tots els títols de l'OAR. Aquests jugadors, junt amb els de l'equip de veterans i la col·laboració del Centre Parroquial,

van emporlantar la pista de bàsquet i van muntar unes cistelles noves. Més tard, per causes militars aquest equip va quedar sense membres, i hi va haver un lapsus de tres anys sense equip. Fins que arribats de la mili van formar un equip amb nois joves com Arenas, Masó, Teixidor, Plandolit, Jordi Espelt i els veterans Anton Collet, Jaume Gual i Joaquim Perejoan. Junts i també amb l'ajuda del Centre Parroquial van tirar el bàsquet endavant i sota les presidències de Josep Espelt, Domingo Noè, Anton Collet i Domingo Ros —que van conduir el bàsquet amb moltes dificultats econòmiques fins que van construir el pavelló esportiu— i amb les ajudes en forma de subvenció de l'Ajuntament, el bàsquet argentoní ha pogut subsistir fins ara. He volgut escriure aquestes línies per deixar constància que el poble d'Argentona ja té 50 anys de bàsquet a les seves espalles, tot i que els mitjans de comunicació no en parlin gaire. 50 anys de bàsquet i espero que per molts anys més.

Josep Casabella Cot

ABS respon

Benvolguda Roser, tens tota la raó de queixar-te de la dificultat que hi ha per contactar per telèfon al CAP. És un problema que ens preocupa des del primer dia que es va posar en funcionament i que s'està treballant per tal d'aconseguir l'atenció immediata quan algun usuari del centre truca ja sigui per fer alguna consulta, demanar hora i, sobretot com en el teu cas, l'assistència urgent. Les solucions no són fàcils ja que en el tram horari des de les 8 del matí fins a les 2 del migdia hi ha moltíssimes trucades i és difícil poder-les atendre totes en el mateix moment. Aquest no és només

un problema aquí a Argentona, passa en la majoria de centres sanitaris, CAP i hospitals. Voldria aclarir dos punts de la teva carta: en primer lloc, el recepcionista que va atendre't va complir bé la seva feina. Mentre tu anaves a veure què li havia passat realment al teu pare, ja que com bé dius quan vas trucar el primer cop ho desconeixes, em va avisar de seguida (com a metge de capçalera de la teva família) tal com ho tenim establert en cas d'avís d'atenció a domicili; i en segon lloc, quan vaig aconseguir parlar amb tu, poc després, em vas dir que ja s'havia avisat l'ambulància i que en aquell moment arribava. En conseqüència... No va venir cap metge del CAP d'Argentona perquè l'assistència urgent ja estava solucionada. Per la teva tranquil·litat i la de tots els usuaris, en cas d'urgència i no poder contactar amb el CAP, existeix el 061. És un telèfon de coordinació d'urgències i emergències del Servei Català de la Salut que, des del mes de juliol, també s'ha implantat a la zona de la Regió Sanitària del Barcelonès Nord i el Maresme. Des del 061 es valora la urgència de cada cas en concret i si ho veuen necessari envien una ambulància medicalitzada directament al domicili que ha fet la sol·licitud. Si no és una emergència ens informen del cas i des del CAP contactem amb qui ha fet la demanda urgent. Agraïxo el teu escrit. A més, les observacions dels ciutadans, ni que siguin malauradament en forma de queixa, ens ajuden a millorar el servei que intentem oferir a la població. També m'ha donat l'ocasió de recordar l'existència del servei del 061 i per informar que des de l'octubre passat funciona el servei d'atenció telefònica Sanitat Respon. És un servei que dona resposta a qualsevol demanda d'informació sobre la salut, les malalties, els serveis i el sistema sanitari, 24 hores al dia, 365 dies l'any. Ambdós serveis són atesos per professionals de la salut (metges i diplomats en infermeria). Espero haver apagat una mica el teu malestar i el dels convilats d'Argentona.

Maria del Camí Alegre Batlle,
directora de l'EAP de l'ABS d'Argentona

Lliurament de la subvenció anual de la Caixa Laietana a la Nostra Llar Santa Anna. (A la foto el delegat senyor Joan Garcia, amb el president senyor Ramon Valls).

Les cartes dels lectors es poden lliurar a Ràdio Argentona fins al 21 de gener del 2002 i han d'ésser una extensió màxima de 1.600 caràcters. La redacció es veu amb el dret de no publicar-les, en cas que l'extensió sigui superior. L'escrit també es pot enviar a través d'e-mail a l'adreça: ra@argentona.com
Nota: El consell de redacció ha decidit que les cartes dels lectors amb contingut polític hauran d'anar signades.

Xavier Sala i Martín

La paràbola de la roba

Imaginem un continent amb dotze països diferents. Al nord normalment hi fa fred i al sud normalment hi fa calor. La gent que viu en aquests països és molt diferent. Al nord la gent és corpulenta i té els cabells rossos. Al sud la gent és més petita i són morenos. Fins ara, a cada país la gent va vestida com vol. Un bon dia, els països d'Europa decideixen d'aprovar una llei (l'acta de la "roba única") segons la qual tothom haurà d'anar vestit de la mateixa manera. Aquesta proposta té alguns avantatges com ara el fet que quan un turista del sud vol anar al nord ja no s'haurà de preguntar quina roba s'haurà de posar ja que allí porten la mateixa roba que aquí. La proposta, però, presenta una sèrie d'inconvenients.

El primer inconvenient és qui i com es decidirà. Els països del nord volen que tots portem abrics de llana de la talla grossa. Els del sud volen pantalons curts de la talla petita. El problema de les talles s'intenta solucionar obligant tots els membres a fer un règim d'un parell d'anys abans d'entrar a la zona de la roba única. Després del procés de règim, tothom té més o menys una talla similar, però encara hi ha diferències importants. Per a solucionar aquest problema es crea el Centre Europeu de la Moda (l'equivalent al Banc Central Europeu) per tal que prengui les decisions comunes per a tots. Com que a Europa els del nord tenen més poder que els del sud, es decideix adoptar l'abric de llana. Som al gener del 1999 i al sud encara no fa massa calor, per la qual cosa l'abric de llana no fa massa nosa.

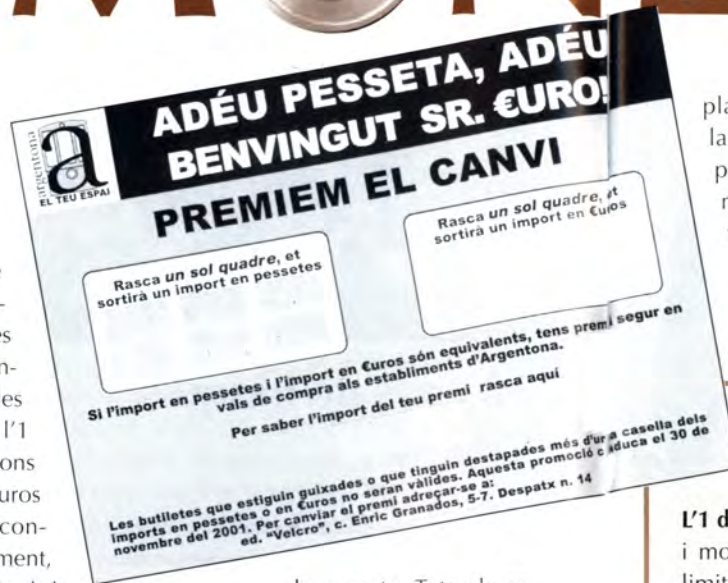
El problema arriba al mes d'abril, quan al sud d'Europa comença a fer calor mentre que al nord encara fa fred. Els del sud volem que Europa es posi roba d'estiu i els del nord diuen que no. L'arribada de la primavera simbolitza l'arribada d'una crisi econòmica al sud d'Europa. El fet de no poder canviar de roba simbolitza que els països del nord no tindran cap mena d'interès a ajudar els companys del sud a superar la crisi. (Extracte d'un article de Xavier Sala i Martín)

LA MONEDA ÚNICA

L'1 de gener de 2002 Europa viurà un esdeveniment històric, i és que a partir del primer dia de l'any entraran en circulació els nous bitllets i monedes. Queden ja pocs dies per l'arribada de l'euro i organismes, entitats, comerços i ciutadans en general es preparen per al gran canvi. Un canvi que no serà radical, ja que les dues monedes conviuran fins a l'1 de març. Hi ha algunes institucions que tenen previst treballar amb euros des del primer dia per evitar confusions. Una d'elles és l'Ajuntament, que s'ha proposat de bon principi utilitzar els nous valors. L'alcalde d'Argentona, Antoni Soy, ha explicat que davant d'una situació novedosa com aquesta, el millor que es pot fer és "endinsar-s'hi de ple". De fet, a l'administració municipal fa mesos que s'estan preparant per tal que l'euro no agafi desprevingut a ningú. Les transformacions més importants les ha patit el Departament d'Hisenda i Comptabilitat. D'una banda s'han canviat els programes informàtics i de l'altra s'ha sotmès el personal a cursos de reciclatge organitzats per la Diputació de Barcelona i la Generalitat de Catalunya. A més, per tal de facilitar la feina, l'exercici d'enguany es tancarà a mitjan mes de desembre.

Els botiguers creen l'Argenteuro. El comerç és un dels sectors més afectats per l'arribada de l'euro. Agrupats sota la Unió de Botiguers i dins del Pla de dinamització comercial han ideat dues promocions sota el títol "Adéu pesseta adéu, benvingut senyor euro". La primera és un joc rasca-rasca que permet als clients aprendre les equivalències alhora que guanyen premis. Consisteix en entregar als compradors un cartró on figuren amagats valors en l'antiga i la nova moneda. Si en rascar la coberta dels números el canvi pesseta-euros coincideix, el client aconsegueix un val de compra en euros denominat Argenteuro. El premi més gran és de 150 euros, quasi 25 mil pessetes. La segona promoció vol ser un comiat a

la pesseta. Tots els establiments tindran una butlleta on escriure un missatge per dir adéu a l'antiga moneda. Les targetes es dipositaran en un cotxe-bústia que recorrerà els carrers d'Argentona, de 5 a 6 de la tarda.

Però a banda de la vessant lúdica, l'euro també implica algunes complicacions per als comerciants. D'una banda, els botiguers han hagut d'assumir el cost dels programes de conversió que s'han incorporat a ordinadors i caixes registradores. De l'altra, hauran d'espavilar-se a fer la conversió mental quan visquin les dues monedes i els clients puguin pagar tant amb euros com amb pessetes. Sobre l'arrodoniment a l'alça, la presidenta de la Unió de Botiguers, Àngels Espelt, comentava que és "impossible que passi, sobretot en aquells comerços que s'han adherit a l'euroetiqueta". L'euroetiqueta és un distintiu que permetrà identificar els establiments que s'han compromès a actuar amb total transparència. És a dir, no carregar costos suplementaris, informar els clients, indicar els preus en els dos valors, formar els empleats i especificar si s'accepten pagaments mitjançant xecs en euros. Un altre tipus de venedors, els de l'ON-

CE, també s'han hagut de preparar per poder reconèixer les noves monedes i bitllets, i és per això que a mitjan octubre van assistir a un curs especial. Lluís Vilà, cuponaire de la

plaça Nova, ha explicat que el relleu, la mida i els contorns "són essencials per diferenciar els nous bitllets i monedes". Acostumar-se a les noves textures no serà difícil. Segons Vilà "l'autèntic problema arribarà quan coexisteixin euros i pessetes".

Dates clau de la introducció de l'euro:

L'1 de gener de 2002 entren en circulació bitllets i monedes en euros. L'ús de la pesseta queda limitat a les operacions en efectiu i els bancs i caixes d'estalvi canvien pessetes per euros gratuïtament.

L'1 de març de 2002 la pesseta deixarà de ser un mitjà de pagament de curs legal. Les entitats bancàries seguiran canviant pessetes i euros gratuïtament.

L'1 de juliol de 2002 les pessetes només es podran bescanviar a les sucursals del Banc d'Espanya per temps il·limitat.

Els petits aprenen a calcular amb cèntims. Les escoles han estat les primeres a posar-se les piles. Des del curs passat els llibres de matemàtiques ja inclouen problemes amb euros. Algunes editorials fins i tot han incorporat jocs educatius amb similis de monedes i bitllets que serveixen als nens per jugar a comprar i vendre.

Les classes d'informàtica també es destinen a la nova moneda. Els alumnes accedeixen a la pàgina www.edu365.com i allà troben coses curioses com una botiga virtual que

només accepta euros, un trencaclosques dels nous bitllets, i jocs en els quals s'ha d'aparellar cada producte amb el preu corresponent. Segons ha explicat el director de l'Escola Bernat de Riudemeia, Josep Manel Rambla, el problema amb l'euro el tindran més els joves que no pas els petits: "Els més menuts no han après encara el valor dels diners i per tant no estaran preocupats per fer la conversió mental". Sigui com sigui, grans o petits hauran de fer un petit esforç per adaptar-se a la nova moneda. L'1 de gener comença una nova era, la de l'euro.

Argentona ho té tot a punt per a la imminent arribada de l'euro. Administració, comerciants, empresaris, nens, avis, bancs i caixes aprofiten els últims dies per enllestir els darrers detalls. Programes informàtics, caixes registradores, conferències, cursets de reciclatge, jocs d'ordinador, pàgines web, calculadores... qualsevol mètode és vàlid per adaptar-se a l'euro. A principis de l'any vinent la pesseta deixarà d'existir i donarà pas a un sistema monetari format per vuit monedes i set bitllets. Els més joves s'hauran d'adaptar a calcular amb cèntims mentre que els més grans només hauran de refrescar la memòria.

Vent infernal

Arbres caiguts, senyals de trànsit arrancades, hivernacles i collites arrasats, cotxes destrossats... Aquests van ser només alguns dels efectes del fort temporal que va afectar la vila el 15 de novembre passat. El primer símptoma del trencament de la normalitat va ser la manca de fluid elèctric a bona part del municipi, que es va allargar fins ben entrada la tarda en alguns punts i en altres fins a la nit. El tall en el subministrament de llum va afectar no només les llars sinó també comerços, indústries i les escoles. Els centres educatius, seguint les recomanacions del Consell Comarcal (per la intensitat del temporal), van acabar les classes al migdia i les aules van quedar buides a la tarda.

Desperfectes urbans. La vintena d'incidències que es van produir pels carrers d'Argentona van ser, en la majoria dels casos, mínimes: arbres i branques caiguts per terra i en el pitjor dels casos damunt d'algun cotxe com al passatge de ca l'Oriol, o damunt una casa a prop de la Font Ballot. La caiguda de pins i altres espècies també va provocar el tall d'algunes comunicacions. A la carretera del Cros, a la d'Òrrius i a la plaça Montserrat va restringir-se parcialment la circulació. A més, la masia de can Riudemeia va quedar aïllada durant unes hores perquè el camí va quedar bloquejat

també per la vegetació destrossada.

L'accident més important va tenir lloc al carrer Doctor Farrero, on una peça d'una façana va foradar la xapa d'un cotxe. Per aquest motiu, i davant del perill de desprendiment de més rajoles, la vorera del carrer va ser precintada per la policia local.

Els pagesos, els més afectats. El sector agrícola de la vila va rebre el cop més fort del temporal. Uns dies abans, ja va patir una primera investida del descens de temperatura. El dia 15 el vent va acabar de rematar el poc que quedava. Les pèrdues al camp van arribar en alguns casos al 100 per cent de les collites. «Els cultius d'estiu (tomàquet, pebrot, albergínia, mongeta) es van gelar i els d'hivern (blada, espinac, enciam, escarola...) van ser arrasats per la intensitat de l'aire», comenta el president de la Cooperativa Agropecuària d'Argentona, Josep Pallarolas. «El poc que s'ha salvat costarà de vendre. A la gent no li pots dir: "Mira, aquestes fulles estan cremades del fred..." I ells et diuen: "Sí però aquests d'aquí són ben macos". Els han portat d'Holanda, Benicarló, l'Àfrica... El mercat és mundial, i no pots lluitar contra això. Hi ha poca gent que aprecii el producte de la terra, d'aquí», afegeix Pallarolas. El més greu de la situació és que els pagesos d'Argentona, com molts altres de la co-

marca, tindran difícil sobreposar-se a les abundants pèrdues a causa de l'època en què ens trobem: molt propera a l'hivern. «Si això hagués passat al març, el cicle vital de la planta hauria permès recuperar producció en poc temps. A l'hivern, no.» Just després del temporal hi va haver diverses reunions per conèixer quin tipus d'ajudes es podien aconseguir de l'Estat i la Generalitat. El president de l'Agropecuària espera que les administracions no només es recordin dels grans propietaris sinó també dels petits. Pallarolas ha reconegut que la conjuntura és greu, i que les destrosses i forts efectes del temporal han sembrat la desmoralització entre els camperols de la vila.

Un fort temporal d'aire fa sonar l'alarma a Argentona deixant al seu pas talls en el subministrament elèctric i un important reguer d'arbres caiguts, i altres desperfectes urbans. El sector agrícola de la vila va ser el més afectat, amb pèrdues que van arribar en alguns casos al 100% de les collites.

D'acord amb l'interès de l'Ajuntament d'Argentona i de l'empresa pública Aigües Ter-Llobregat (ATLL), i per encàrrec d'aquesta última, s'ha procedit a la restauració del medi natural afectat per la conducció d'aigua en alta que connecta el Vallès Oriental i el Maresme, dins el nostre terme municipal. L'àrea de restauració és la que afecta concretament el marge esquerre de la riera d'Argentona, entre Dosrius i Mataró, amb una amplada de 20 a 30 metres. Complementàriament, la reforestació només abarca les zones ocupades abans de la instal·lació de la canonada per brolles, boscos i erms, i resten fora d'aquesta actuació les àrees ocupades per cultius.

Projecte de reforestació del medi natural afectat per la conducció d'aigua d'ATLL (T.M. Argentona)

Els objectius que es pretenien assolir amb la restauració eren la recuperació de la vegetació autòctona preexistent, la recuperació del paisatge, la protecció del sòl contra els efectes negatius de l'erosió i la minimització i eliminació de l'impacte visual creat amb la instal·lació de la infraestructura.

Espècies i hidrosembra. Les espècies de repoblació a seleccionar ens vénen definides per les característiques de l'estació (sòl, clima, pendent, altura...), per l'inventari de camp i la disponibilitat de planta en viver o bé de llavors i es concreten i quantifiquen en les diferents Unitats Forestals, segons es conta als annexos de la memòria.

Per a la bosquina de ribera, s'ha utilitzat aloc, magraner lligabosc, esbarzer i vinca. Per al bosc mixt d'alzines i pins, hem plantat alzina, roure martinenc i pi pinyer a l'estrat arbore; aladern de fulla estreta, fals aladern, marfull, cirerer d'arboç, roja, arítjol, englantina i d'altres a l'estrat arbustiu i lianós, i un darrer estrat herbaci dominat bàsicament per gramínies.

Al bosc d'alzines, s'ha utilitzat alzina, roure martinenc i pi pinyer a l'estrat arbore; marfull, fals aladern, cirerer d'ar-

boç, arítjol, roja, aladern de fulla estreta, englantina i d'altres a l'estrat arbustiu i lianós, i un darrer estrat herbaci dominat bàsicament per les heures i gramínies. Per a la brolla, s'ha utilitzat bruc boal, gódua catalana, estepa borrera, estepa negra, estepa blanca, gatosa, arboç, bruc d'escombres, ginesta, aladern de fulla estreta, roja. Les espècies herbàcies a hidrosemar són, entre d'altres: fenàs i albellatge.

Disseny de la repoblació. El mètode de protecció del sòl aplicat ha estat la sembra (amb mitjans manuals) i la hidrosembra (amb mitjans mecànics). Els mètodes de repoblació seran de plantació d'exemplars en contenidor per als arbres, arbusts i lianes i de sembra o bé hidrosembra per a les herbàcies. La densitat a assolir amb

la present reforestació és de 5.000 arbusts/ha i 1.200 arbres/ha. En la plantació es preveu utilitzar exemplars de 0,2 a 0,5 m, i d'1 a 1,5 m, en contenidors forestals, en les proporcions indicades per a cada Unitat Forestal (mides recomanades per facilitar un desenvolupament posterior normal que faciliti la implantació d'aquesta vegetació al medi).

Les etapes de la reforestació. La primera actuació va ser l'aportació a l'àrea de reforestació de les terres procedents del decapatge de l'obra hidràulica i que han estat emmagatzemades en una primera fase dins la mateixa zona d'actuació. A continuació es va procedir a la recuperació de la microtopografia de l'àrea afectada, atenent especialment la reconstrucció de torrents, planes i desguassos de vinyes, camins i talussos. Posteriorment, i per millorar la qualitat fisicoquímica del sòl, es proposà aportar adob orgànic a raó de 50 t per hectàrea procedents de fems de bestiar. Una vegada preparat el sòl, es va procedir a fer la plantació dels arbres i arbusts i, una vegada acabada aquesta fase, a hidrosemar la cobertura herbàcia. Finalment, es va aplicar la cobertura de mulch (trinxat de poda). Es tracta d'una manta orgànica que té importants millores agromicoforestals de la reforestació aplicada: hi ha una important reducció de l'aigua evaporada pel sòl, augmenta la captació d'aigua atmosfèrica, es redueixen els danys causats per erosió i a més és un adob orgànic a mig termini.

Una vegada acabada la feina, només resta esperar que la mateixa natura i l'home en totes les seves activitats respectin la implantació d'aquesta reforestació i permetin la recuperació d'aquest medi natural tan fràgil, però tan important per al funcionament dels nostres ecosistemes i de la qualitat ambiental del nostre municipi.

Dades bàsiques de la reforestació

Superfície de reforestació: 35.214 m²
(equivalent a 3,5 camps de futbol)

Arbres a plantar: 3.000 unitats

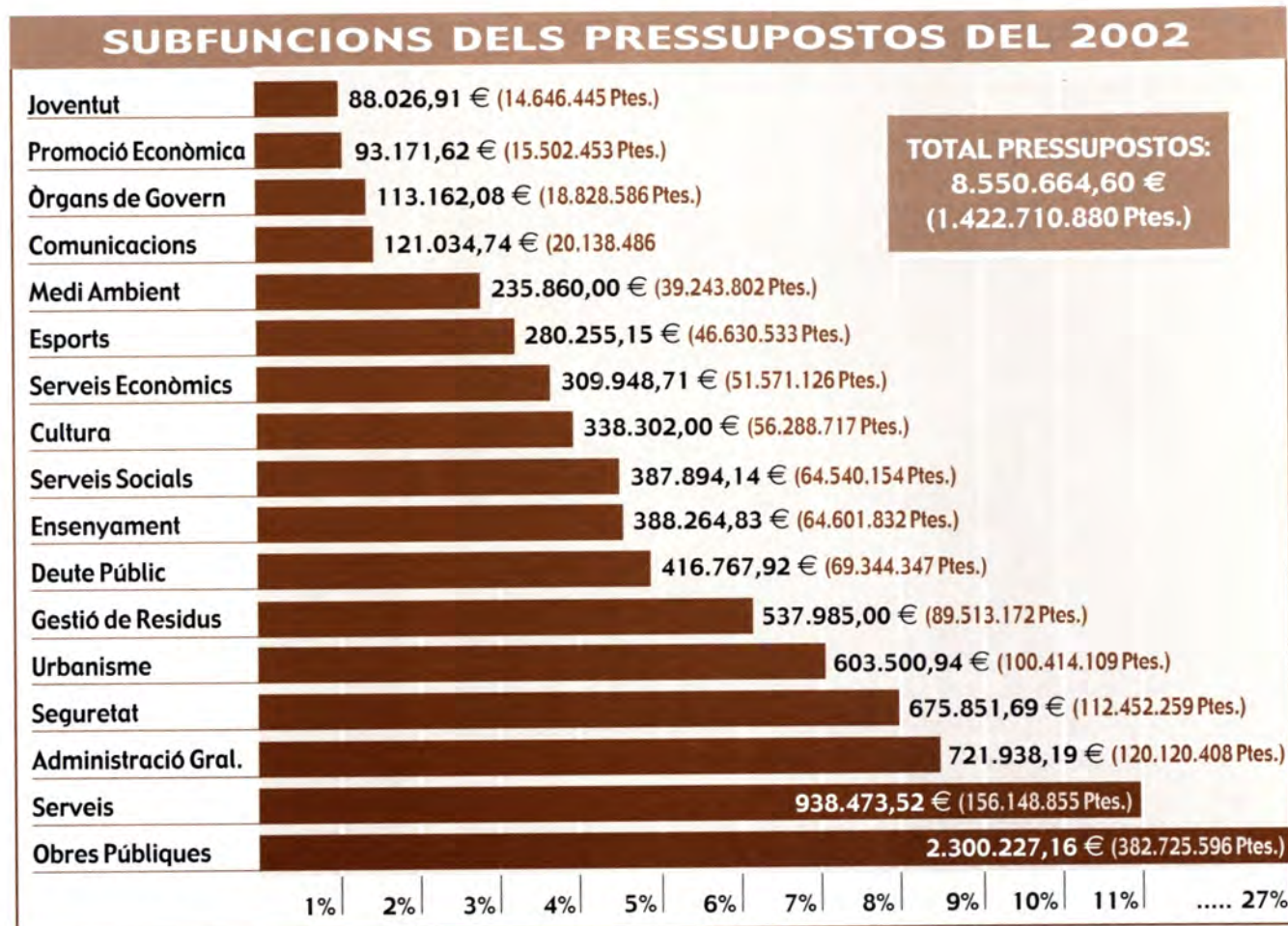
Arbusts a plantar: 17.600 unitats

Adob orgànic: 180 tones

Mulch (manta orgànica de protecció del sòl):
1.780 m³

Oriol Bassa i Vila
Enginyer de Forests
Federació ADF Maresme

Sala i Escola, punts clau

El govern marca la remodelació de la Sala Argentona i la construcció del nou centre de primària de Cirés com a obres prioritàries dels pressupostos del 2002

“Governem i fem obra de govern. Fem el que ha de fer un bon govern. Això no vol dir que alguna vegada ens equivoquem, o bé que no hi hagi coses a millorar. Globalment, però, la gestió i l’obra de govern és àmplia i positiva.” Amb aquestes paraules l’alcalde, Antoni Soy, va iniciar la seva intervenció en el ple de pressupostos del 5 de novembre passat, en el qual per primer cop es van presentar en euros en previsió de l’entrada en vigor de la moneda única al 2002 al continent. Per demostrar la credibilitat de les seves afirmacions va posar-hi dades concretes. Soy va fer un balanç comparatiu entre aquesta i l’anterior legislatura: en inversions ja s’han destinat 625 milions de pessetes (un 50% més anualment que abans), i en subvencions s’han aconseguit prop de 275 milions, gairebé el doble que

en tot el mandat de Casabella. El batlle va recordar que el govern actual ha contribuït decisivament en béns palpables per al poble com el nou Museu del Càntir, l’Escola Bressol, el Pla de mobilitat i la primera fase del cementiri a punt d’acabar-se. En tot cas, Soy deixa clar que aquestes obres són dels vilatans i no patrimoni d’un grup polític, com CiU pretén fer veure insistint a comentar que són la continuació del seu projecte de govern. Anant ja al pressupost del 2002 en si, el cap del govern municipal va comentar que el document d’ingressos i despeses “concreta de nou molt clarament una part important del projecte de poble” d’Entesa i PSC. La portaveu socialista i sòcia de govern, Montse Brugal, va coincidir amb Soy a l’hora de valorar el pressupost. “Respon a un projecte d’acció de govern. L’hem pensat,

l’hem adaptat a la realitat canviant de cada moment, a allò que ens ha semblat oportú i al que palpem al carrer. Hem planificat les grans inversions de manera plurianual, com el Casal d’Avis i el poliesportiu.”

La Sala, de nou. Igual que en el 2001, hi ha una aposta ferma per la Sala Argentona amb una inversió de 250 milions de ptes./1,5 milions d’euros (175 de les parcel·les de Can Barrau; 40 de la subvenció del FEDER, i 33 del pressupost). Les obres de remodelació de l’edifici ja estan a punt d’adjudicar-se, mentre es continua treballant per trobar ajuts d’administracions superiors. En aquest sentit, el PSOE a instàncies del PSC ha presentat una esmena als pressupostos de l’Estat perquè la Sala rebi de l’1% cultural gairebé 4 milions d’euros (663 milions de

ptes.). També s'han demanat més fons a la Unió Europea.

Escola de Cirés. La prioritat número 2 del govern és el nou centre d'ensenyament de primària que es construirà a Cirés (en una illa de terreny municipal delimitada per la plaça Jové i els carrers Bellavista, Dr. Farrero, Nadal i Abat Escarré). L'Ajuntament vol que el setembre del 2002 estigui operatiu un parvulari d'una o dues línies. Per a aquest objectiu hi ha dues opcions: la primera que la Generalitat ho inclogui en els pressupostos autonòmics i que instal·li una escola prefabricada que en tres mesos quedaria enllestida; i la segona –conseqüència del no-compliment de la primera– que sigui el consistori qui es faci càrrec de tot el cost de l'equipament educatiu, per a la qual cosa, per si de cas, ha habilitat una partida de 75 milions de ptes. d'inversió.

Argentona Projectes, sense moviment. Un cop més en aquesta legislatura, l'empresa municipal de promoció d'habitatges presenta un pressupost zero per al següent exercici. I és que continua sense haver-hi res concret pel que fa a la construcció de nous habitatges socials. "No tenim sol per a habitatge. Si hem de pagar-lo a preu de mercat ens arruinaríem. Per tant haurem

d'esperar-nos a la finalització de la revisió del Pla general per aconseguir-lo", raona el regidor d'Habitatge, Jordi Pinart. El de l'Entesa apuntava que l'opció de la Velcro s'ha acabat descartant perquè era zona qualificada com a equipament i la llei exigia compensacions per poder-hi fer habitatge.

Les altres societats municipals sí que tenen protagonisme pressupostari: 37 milions de ptes., el Museu del Càntir; i 142, la Companyia d'Aigües.

Altres inversions. El microuurbanisme torna a rebre una aportació important: 52 milions de pessetes (12 en espais verds, 20 en enllumenat i 20 més en carrers, voreres i clavegueram). A banda, la vella inversió de cada any de Jaume Baladia, Gallifa Ballot i Burriach apareix de nou en no haver-se pogut realitzar durant el 2001 per entrebancs burocràtics (92). Les urbanitzacions de Can Ferraters i Can Guri (55) i la recepció de Cirés (25) també centren el capítol d'inversions, igual que el nou Casal d'Avis (15) i el nou poliesportiu (50), encara pendents de realitzar. Cal destacar, finalment, els diners per a senyalització de vials (13,5).

Les escombraries, més cares. En el ple de pressupostos, per tercer any conse-

cutiu, es van aprovar també les ordenances fiscals, unes ordenances que ja s'aplicaran als contribuents en euros. En general, els impostos es mantenen, amb tímides alces en l'IAE (0,1%) i en el de tracció de vehicles (0,1%). L'excepció és la taxa de la recollida d'escombraries, que es dispara gairebé un 25 per cent. El regidor d'Hisenda, Jordi Pinart, va justificar l'increment per la necessitat de corregir el dèficit que cada any s'havia anat arrossegant, i és que no es cobria del tot el pagament del servei amb el que es recaptava. A la vegada, Pinart va afegir que el cost del tractament de residus a la planta de Mataró als últims dos anys s'ha disparat moltíssim.

Abstenció de CiU i PP. Els grups de l'oposició van abstenir-se en la votació dels pressupostos després de mostrar el seu descontentament amb la gestió de l'equip d'independents i socialistes. CiU va utilitzar un to força crític amb el govern. El regidor Francesc Espadero va trobar que els mandataris no havien captat les veritables necessitats de la vila i que no sabien el que es feien. El de CiU va dir que Entesa i PSC s'han limitat a continuar i acabar projectes de l'antic govern Casabella. Espadero també va evidenciar preocupació per la situació dels carrers, i per la manca de promocions d'habitatge social i de solucions per al transport que connecti el casc urbà amb les urbanitzacions. Des del Partit Popular, el seu portaveu, Fede Ureña, va qualificar el pressupost de repetitiu ja que hi apareixen moltes partides que ja havien estat incloses en anteriors exercicis. El cap del PP també va lamentar que es deixés de banda l'esport i els espais per als joves, i que un cop més el govern no comptés amb l'oposició a l'hora de planificar els pressupostos. Ureña va oferir un cop més la seva col·laboració per aconseguir finançament al Congrés i al Parlament.

PRINCIPALS INVERSIONS DEL 2002

Per a Urbanitzacions	25.000.000 Ptes.
Enllumenat	20.000.000 Ptes.
Pg. Gallifa Ballot i Av. Burriach	72.000.000 Ptes.
Urbanització Can Ferraters	55.000.000 Ptes.
Poliesportiu (1a fase)	50.000.000 Ptes.
Sala Argentona	73.000.000 Ptes.
Casal d'Avis	15.000.000 Ptes.
Nova escola	75.000.000 Ptes.
Espais verds de nova creació	12.000.000 Ptes.

8.550 milions d'euros. Aquesta és la quantitat que es va aprovar en el ple del 5 de novembre per a l'exercici municipal d'Argentona del proper any. L'alcalde, Antoni Soy, va dir que el pressupost del 2002 concreta de nou molt clarament una part important del projecte de poble d'Entesa i PSC. La Sala, el poliesportiu, l'escola de Cirés, els carrers i les urbanitzacions figuren entre les inversions més destacades. Els impostos, aquest cop no s'apugen, a excepció de la taxa de la recollida de la brossa, que augmenta per cobrir el cost total del servei. Des de l'oposició (que es va abstenir) CiU assegura que els pressupostos no reflecteixen les necessitats de la vila, i lamenta que un any més no hi hagi projectes concrets per a habitatge social. El PP apunta que es repeteixen partides i que s'ha deixat de banda l'esport i el jovent.

Mirant enrere sense rancúnia

Ferran Catà

El pont

Tots tenim records de la infància, pas-sejades i explicacions dels nostres avis, i que bé que ens ho passàvem escoltant-los! Recordo que quan varen fer la carretera nova que uneix Mataró amb Argenton, la gent estava contenta perquè era un pas magnífic. I és que quan s'havia d'anar de la vila cap a la capital i s'havia de travessar la riera, era una cosa impossible quan l'aigua feia disbarats i deixava la riera moltes vegades intransitable. Quedaves incomunicat, per falta de pas, de camí... les rodes dels carros s'enca-llaven a la sorra i calia remolcar-los, cosa que es feia amb gran dificultat.

Jo no puc parlar de quan van fer la carretera perquè no ho vaig veure. Només sé que es van passar uns dies, molt semblants als del darrer temporal de vent i aigua, en què la riera baixava forta i els ulls del pont arribaven a mitja altura. I, com que era un espectacle, els argentonins hi anaven en massa, com en una gran processó d'encuriosits que miraven i comentaven el vigor d'aquella aigua que maldava per retrobar-se amb el mar. Jo també vaig anar-hi, de la mà del meu avi. A ell li agradava anar acompanyat dels seus néts, explicar coses... Semblava que estigués-sim a dalt d'un barco contemplant el mar, per la remor d'aquella aigua.

Aleshores va ser quan el camí antic va quedar batejat amb el nom de carretera vella que anava del Torrent de Vera al Sant Crist.

Havia de ser cap a l'any 22 que ho vaig veure: la carretera vella es va deixar d'utilitzar, només la feia servir alguna casa de pagès com can Pitongo, una fàbrica de Licors (can Gualba) i la caseta dels peons caminers. La carretera nova va convertir-se en la preferida dels que entraven i sortien de la vila. El pont, fermíssim, ho va resistir tot. Tothom estava d'acord que pont i carretera resultarien molt benefici-ciosos per al municipi com així va ser.

COSES DE LA VILA

Multes joves

En matèria de convivència ciutadana, el ple corporatiu del mes d'octubre va aprovar per unanimitat la imposició de sancions exemplificadores per aquells joves d'entre 12 i 18 anys que cometin alguna falta. Multes que podran ser de quatre tipus diferents: reparació de danys; serveis a favor de la comunitat; realització de tasques socioeducatives; amonestació de l'alcalde (adreçada a fer comprendre la gravetat de la falta a joves entre 12 i 14 anys i no reincidents). Les multes tenen un objectiu comú: conscienciar els joves del dany que han causat i evitar que siguin els pares qui acabin pagant una multa monetària que no serveix de res.

MC Decorados

Programes com Operación triunfo, Crónicas marciales, La parodia nacional o Lluvia de estrellas tenen alguna cosa a veure amb Argenton, i és que els decorats de tots aquests shows líders d'audiència estan construïts per un negoci amb seu al municipi. En concret és l'empresa MC Decorados, que des de fa un any està instal·lada al polígon industrial de can Negoci. La fàbrica és propietat de Rafael Párraga, un fuster que mica en mica es va anar introduint en el món de l'espectacle sense estar-ne del tot segur. Párraga es va ficar dins el món de la televisió per un anunci que deia que TV3 buscava fusters per construir decorats. El van contractar i van començar els seus primers contactes a la tele. Va crear MC Decorados l'any 85, però no va ser fins a principis de la dècada dels 90 que amb l'arribada dels canals privats l'empresa va prosperar. Vindrien programes com *El puente*, *Domingo noche*, *La casa de tus sueños* o *El Bus*. Per a Rafael Párraga la clau de l'èxit rau en la seriositat i en la rapidesa. De vegades els decorats es construeixen en menys de 15 dies. L'escenògraf els porta els plànols i MC Decorados engega la feina. Un metre quadrat de decorat pot costar entre 40 i 50 mil pessetes. El preu final però, depèn de la seva

complicació i dels materials utilitzats. Per posar un exemple, l'escenografia d'*Operación triunfo* ha costat 45 milions de pessetes, mentre que el decorat de *Moros y cristianos* no va arribar als 10 milions. Els decorats tenen la mateixa vida que els programes de televisió. Amb tot alguns es guarden per si de cas. Sobretot els dels programes més famosos. A partir d'ara, de ben segur, que els decorats d'*Operación triunfo*, *Crónicas marciales* y *Moros y cristianos* seran mirats amb uns altres ulls.

Teleassistència subvencionada

Argenton té des de mitjan novembre, un servei de teleassistència domiciliària subvencionat. Es tracta de diversos aparells de telealarma que facilitaran l'atenció a persones sense recursos i amb problemes de salut. L'ús d'aquest servei és fruit d'un conveni entre l'Ajuntament i la Diputació de Barcelona en col·laboració amb la Creu Roja.

El servei de teleassistència domiciliària és un terminal connectat a la central de la Creu Roja que pot activar-se pitjant un botó des de la mateixa llar de l'usuari. Aquest sistema funciona des de fa uns 6 anys a la vila però pagat totalment pels seus clients.

Quebec, segona part

Es diu Karine "Cliche", té 25 anys i és de Montreal. Es tracta de la nova professora d'anglès i francès que des de l'1 d'octubre passat imparteix classes a l'Institut de Secundària d'Argenton. Karine ha arribat a la vila a través d'un programa que finança el Departament d'Ensenyament del govern del Quebec. És la segona quebequesa que aterra al nostre municipi gràcies a aquest projecte. La seva predecessora, Cloe Rodrigue, va passar-se prop de mig any a l'IES argentoní, des del gener d'aquest 2001 i fins al juny. La professora quebe-

Coses d'aquí

Rosa Masó

Un lluitador tenaç

Fa uns dies el nostre poble va acomiadar una persona, una persona dinàmica, lluitadora, que posava il·lusió en les coses que feia i sempre se'n proposava de noves. Una persona de Fe. Una persona tenaç que es relacionava amb tothom, fos gran, jove o petita. Fos creient o no.

El seu pas per Argentona ha deixat petjades. Petjades segures i amb empremta. Recordo un dels seus primers sermons. Era la Festa Major de Sant Domingo. L'església era plena de vilatans i va aprofitar per treure la pols a molts dels temes que Argentona tenia pendants. Va passar "revista", va demanar responsabilitats als governants, als ciutadans, i amb aquell saber fer, que semblava que et renyava, però que en realitat quan el coneixies una mica t'adonaves que el que feia era reivindicar allò que és nostre i ens estimem: qualitat de vida, relació, convivència, cultura... Tenia molts projectes! Vàrem parlar diverses vegades. Ell des del seu lloc i jo com a ciutadana coincidíem amb moltes coses. L'objectiu era treballar per ARGENTONA.

Les seves inquietuds ja li venien de lluny, va estar molt anys a Santa Coloma trepitjant el dia a dia, treballant per aconseguir una ciutat més digna. Santa Coloma, una ciutat marcada per la lluita tenaç (són paraules d'ell mateix, escrites a la presentació del llibre Santa Coloma entre la vida i la vida).

També durant l'estada a Argentona hem pogut gaudir de la seva faceta d'escriptor. A Mossèn Cabré el considero una d'aquelles persones que fan falta per dinamitzar un poble. Segurament el trobarem a faltar molt.

I des d'aquestes ratlles voldria desitjar-li que es recuperi físicament i que continuï amb els seus ideals: ajudar i treballar per fer més justa aquesta societat que ens ha tocat viure. I evidentment, sempre serà ben rebut al nostre poble.

COSES DE LA VILA

quesa d'anglès i francès alligona diferents grups d'estudiants de l'Institut argentoní. Sobre el nivell d'idiomes al centre educatiu de la vila, Cliche ha pogut adonar-se d'un fet sorprenent per ella: l'anglès és més conegut.

Reunió de poble

La nova escola de Cirés, la brutícia dels carrers, els habitatges socials i el medi ambient van ser els temes centrals de la segona reunió de poble que es va celebrar el divendres 30 de novembre al Saló de Pedra de l'Ajuntament vell. Entesa i Partit dels Socialistes van passar comptes de la seva actuació i van respondre les preguntes dels assistents. En el transcurs de la trobada entre polítics i vilatans, l'alcalde va anunciar, entre altres coses, que el curs vinent s'hauran construït dues línies prefabricades del parvulari de la nova escola. Eduard Luján, del Partit Popular, va ser l'únic membre de l'oposició municipal que va assistir a la trobada. Tant PP com CiU van criticar novament que el govern fes propaganda a través d'un petit butlletí editat i repartit porta a porta amb els diners del poble. Els governants van emparar-se en una llei que permet aquest tipus de publicitat institucional.

Adéu de Cabré

L'església de Sant Julià va quedar petita el 27 d'octubre passat en el comiat oficial de mossèn Salvador Cabré. En una missa especial, el bisbe Carrera va fer el traspàs de poders de la rectoria argentonina a mossèn Miquel Font. Cabré, que s'acomiaada després de cinc anys d'exer-

cici al nostre municipi, ja portava de fet, molt temps allunyat de la vila per raons de salut. El mossèn, un home nat a Montroig del Camp, d'esperit inquiet, va cultivar a la vila diferents àrees, entre elles la literatura (amb diversos títols publicats) i la ràdio municipal des d'on va parlar de les seves idees eclesiaístiques i va impartir classes de català. Salvador Cabré ha deixat empremta a molts sectors d'Argentona, especialment al Centre Parroquial, entitat que va ajudar a reconstruir en un moment delicat i a la qual sempre ha prestat el seu suport total. En declaracions a Ràdio Argentona, Cabré va incidir en dues paraules a l'hora de dir adéu: "gràcies i perdó", gràcies per tot i perdó per si "he pogut molestar" en algun moment a algú.

Transport nocturn

Argentona té des del 6 de novembre passat transport públic nocturn que l'uneix a Barcelona i a la resta de poblacions del Maresme. És a través de la línia N80, que fa el recorregut ronda Sant Pere-Mataró i que s'atura a la plaça del Sant Crist de la vila. El servei comença a la una de la matinada. Els autobusos surten de Barcelona en direcció a la capital del Maresme quan passen deu minuts de l'hora i arriben a la vila a les hores en punt. El servei, engegat per l'Autoritat Metropolitana del Transport, arriba a 17 pobles de la comarca amb tres línies regulars. L'entrada en funcionament de la xarxa d'autobusos nocturns respon a una necessitat reivindicada des de fa més d'un any. La idea inicial era que les línies fessin el mateix recorregut que els trens, però alguns municipis com Argentona van sol·licitar allargar els trajectes.

Mossèn Cabré recull un obsequi en el dia del comiat.

Alfons Güell

L'Anunciata

Conte destinat al número extraordinari de Nadal de 1983, de la revista Llaç, i que no es va imprimir per haver deixat de publicar-se. Una particular història entorn del naixement del nen Jesús a Betlem.

Durant la gelada matinada del 25 de desembre, tres pastors, al voltant del foc, dins la vall que mena a Betlem, veuen venir pel camí a en Joanot, que camina bastant lleuger. No se sap si té pressa per arribar al lloc on són ells o de fugir després d'haver-ne fet alguna de les seves. El pastor primer diu: "Mireu qui puja! En Joanot, el rodamón, gandul, lladre i vés a saber quina altra cosa més."

"Tens raó", contesta el segon. "Tingues, però, en compte que ell sempre s'ha criat com un isard, sense pares i sense casa. Dormint en grutes a l'hivern i a sota els ponts a l'estiu per estar fresc, i que... vaja, que la gana és molt punyetera."

"Precisament, una vegada el vaig atrapar mamant la llet d'una ovella, ajagut a terra, enmig de l'herba, que el tapava; li vaig clavar un cop de roc, creient que era un llop que me li estava mossegant la cuixa, i que amb una mica més el mato."

"Bon dia, pastors." "Bon dia Joanot. Com és que circules tan de matí? És que n'has fet alguna aquesta nit, i escampes la boira per dissimular?" "Res d'això! Vinc a dir-vos que me'n vaig lluny d'aquí. Marxo cap a altres terres on no em coneguin perquè en aquest país ja no m'hi puc estar més, per culpa de la trobada amb una parella de forasters i un nadó, dins d'una gruta de Betlem."

"Noi, si no t'expliques més bé..."

En Joanot no sap ben bé què li passa, ni com començar a explicar el seu cas, però per fi es decideix.

"Ahir a entrada de fosc, estava jo arraulit al fons de la gruta, quan va entrar una parella que s'hi varen aixoplugar igual que jo. Amb la foscor, no em van veure i jo no vaig dir res."

Durant la nit, ella ha donat a llum un infant; i al clarejar un xic, hem entrat en conversa. I quan volent fer-los-hi un favor, he dit que anava al poble a robar alguna cosa com per a menjar-ne tots, s'han quedat esglaiats del meu atreviment, i m'han pregat amb una veu molt dolça, però enèrgica, que no ho fes pas, ni ara

ni mai, perquè encara que els seus robaris eren petits, tothom compta amb el que és seu, i no se li pot prendre.

I ha acabat dient-me aquella jove mare, mirant-me tendrament, com si jo fos un altre fill seu: "Oi, que no faràs mai més, Joan, això de furta res a ningú?" He quedat de pedra! Com havia pogut saber ella el meu nom, si era forastera i no ens havíem vist mai?

He fugit enlluernat dels seus ulls, sense tornar-li contesta, i comprenent que d'aquí en endavant ja no podré tornar a robar més, i em moriria de gana, me'n vaig cap a terres llunyanes on no em coneguin, tinguin fe en mi, i em donin treball per a guanyar-me la vida... Adéu-siau!"

Els pastors queden parats, alguna cosa extraordinària deu passar a Betlem, que hagi capgirat el cervell d'en Joanot d'aquesta manera. El pastor segon, el més vell de tots, diu tot gratant-se el cap: "Ben mirat, si en Joanot vol fer bondat, no hi hauria pas necessitat que anés lluny d'aquí. Jo ja començo a ser gran i un bon mosso que em guardés els ramats i sobretot a l'hivern, no m'aniria malament. Vaig a cridar-lo: Joanot, Jo-a-not!" El minyó apareix a l'acte, tot rialler: "Maneu,

meu amo." "Ai ara! Com és que encara eres aquí mateix, si ja tenies temps de ser tan lluny, que ja temia que no em sentiries! A més, encara no t'he llogat per dir-me "mon amo"! "Veureu, és que al saltar el marge d'aquí darrera, se m'han omplert de sorra les espardenyes; i mentre les descordava i les cordava, he sentit que parlaven de mi... I m'he quedat a esperar que em cridéssiu."

"Ah, pillastre! No curaràs mai!"

Bé, doncs no en parlem més; des d'ara quedes llogat com a pastor. Però... amb una condició: que no et diré mai més Joanot, sinó Joan, que m'agrada més."

"Visca!!"

"I ara, ja que ets tan llest, a veure si endevines quina és la primera feina que et vaig a manar!" "Que us acompanyi a la cova de Betlem, de seguida, per anar a ajudar aquella parella i el seu nadó."

"Justa la fusta!"

"Doncs, anem-hi!"

Se'n van tots plegats cantant: "Anem a Betlem, a veure el Messies; anem a Betlem, i l'adorarem!"

Per en Joan (ja no li dirien mai més Joanot), aquell dia de Nadal havia començat la redempció.

De l'evangeli segons "Sant Lluc": "...i no trobant allotjament enlloc... se n'anaren a Burriach..." Fotografia inèdita del lloc concret del naixement de Jesús "prispa" de l'arxiu secret del Vaticà, pel nostre redactor gràfic Alfons Güell i Serra, durant viatge d'incògnit, que va fer a Roma l'any 2000, el 28 de desembre.

A cel obert

La diagnosi del comerç de la vila ha evidenciat circumstàncies que exigeixen una acció àmplia i decidida per al seu ressorgiment. Els principals problemes detectats es resumeixen en quatre grans punts. El primer, les grans superfícies han fet mal. El segon, Argentona creix en població però això no es tradueix en més clientela. Tot el contrari, la gent s'està poc al poble i també hi compra menys. El tercer, falta varietat de botigues, al públic li agrada poder triar. I el quart, els comerciants es veuen entre si com a competidors i no com a aliats. Tant l'alcalde Antoni Soy com el regidor de Promoció Econòmica, Joan Vaquer, coincideixen a dir que el Pla és una eina que ha de ser útil per al comerç, que últimament travessa un moment fluix.

Una àrea al descobert. En aquesta conjuntura entra en joc el Pla de dinamització comercial, que es va firmar el 13 de no-

vembre passat al Saló de Pedra de l'Ajuntament vell. Amb la implicació de la Generalitat, l'Ajuntament, l'Agrupació de Comerciants de Catalunya i la Unió de Botiguers d'Argentona (UBA), la idea preveu tres grans projectes d'actuació fins al 2003. L'objectiu final: fer d'Argentona un gran centre comercial a l'aire lliure. "L'èxit del Pla depèn fonamentalment de la implicació dels botiguers. Cal reforçar també els punts febles per fer més engrescador comprar a Argentona, amb constants promocions i dinamització dels espais", deia Jaume Engerri, director general de Comerç de la Generalitat en el dia de signatura del conveni. Des de la UBA, la seva presidenta, Àngels Espelt, es mostrava esperançada per l'etapa que s'obre. "Volem que Argentona torni a ser punt de mira de la gent. Que la gent disfruti venint a la nostra Sala, als restaurants, a les rutes de les fonts. Farem campanyes perquè sigui agradable venir a la vila." El Pla posa

especial èmfasi en la professionalització de l'associació de comerciants, la contractació d'un dinamitzador comercial i la creació d'una imatge corporativa.

Reunir botiguers, bàsic. El primer pas per tenir èxit és mirar d'ajuntar el màxim d'esforços entre els comerciants locals. Actualment, l'entitat que lidera el Pla, la Unió de Botiguers, té uns 80 associats, la qual cosa suposa aglutinar el 60% del sector a la vila. Des de la UBA es volen aconseguir més socis i per això es refaran els estatuts, perquè els ajuts beneficiïn també els que no siguin estrictament botiguers com: restaurants, bars, granges, gestors, assessors... La feina de reclutar més comerciants per la Unió està ara mateix en mans de la dinamitzadora Olga Zaera, l'encarregada de supervisar i preparar alhora les campanyes que es tiren endavant des del nou Pla de dinamització comercial.

El logotip i l'euro, primers passos. Uns dies abans de la firma, els comerciants locals ja van presentar dues accions lligades al Pla: un logotip i una campanya sobre l'euro. El logotip, que identifica justament el nou Pla de dinamització, té dos elements principals: una lletra a grossa d'Argentona i el tramvia, símbol molt arrelat a la vila. La promoció sobre l'euro "Adéu pesseta, adéu. Benvingut senyor euro" ha repartit premis de fins a 25.000 pessetes (150 euros) a través d'un joc que busca familiaritzar el públic amb la nova moneda. Aquests dos passos formen part de la primera fase del Pla, que puja a prop de cinc milions de pessetes, finançats per Generalitat (40%), Ajuntament (40%) i Unió de Botiguers (20%), i que expira el 31 de desembre d'aquest 2001. Per al 2002 està prevista una segona etapa i per al 2003 una de tercera i última. De totes dues se n'han de concretar encara els detalls. A més, en el cas d'Argentona, el Pla suposarà que entre el 2001 i el 2004 estarà prohibit construir a la vila un establiment comercial de més de 800 metres quadrats, i permetrà, únicament, el creixement d'establiments mitjans d'alimentació.

El Pla de dinamització comercial ja està en marxa. A mitjan novembre passat es va signar oficialment el conveni que ha de servir per donar un nou impuls a l'activitat del comerç argentoní. Generalitat, Ajuntament i Unió de Botiguers han posat les bases per convertir Argentona en un gran centre comercial a l'aire lliure. El nou logotip i la campanya de l'euro han estat de moment les primeres accions del Pla.

L'obra de govern d'un projecte de futur

Entesa per Argentona (L'Entesa)

És important la Revisió del Pla General d'Ordenació Urbana, com a marc d'un desenvolupament ordenat, controlat i sostenible de la Vila. També són importants els avenços en la disciplina urbanística, ambiental i d'activitats, així com la gestió urbanística, que ens ha permès millores en l'accessibilitat i la sostenibilitat.

La nostra obra de govern és, després de dos anys, molt abundant. Ja hem fet moltes actuacions, moltes altres estan en curs, i d'altres en projecte. El nostre és, doncs, un projecte pel present i pel futur. Tenim un projecte de poble clar, amb un programa de govern pel període 1999-2003 i estem fent una acció de govern extensa i eficaç.

Una qüestió important pel futur d'Argentona és el de la rehabilitació i reordenació integral del centre de la Vila. Un cop inaugurat el Museu del Càntir i recuperada la SALA, comencem a actuar en: la rehabilitació de la SALA; el pla de dinamització del comerç i dels serveis; l'endreçament de la plaça de Vendre i de Can DORO fins a l'Ajuntament; l'arranjament definitiu de la VELCRO; la millora de la mobilitat i accessibilitat prevista al Pla corresponent.

Un altre objectiu important és la Revisió del Pla General d'Ordenació Urbana, que està ja a les seves últimes fases, com a marc d'un desenvolupament ordenat, controlat i sostenible de la Vila. També són importants els avenços en la disciplina urbanística, ambiental i d'activitats, així com la gestió urbanística, que ens ha permès millores en l'accessibilitat i la sostenibilitat de diferents zones.

També ens movem pel desenvolupament local de la Vila i la consecució de fons europeus, i ho estem aconseguint. Altres actuacions importants són la millora dels equipaments educatius (entre altres la nova Escola Bressol Municipal) i esportius, la creació del Defensor dels Vilatans i de la comissió dels mitjans de comunicació locals (COMCA).

No ens oblidem, però, dels importants recursos que es dediquen anualment al manteniment i arranjament dels equipaments, infraestructures i serveis bàsics. O dels avenços en una major eficàcia, eficiència i economia de recursos de la organització municipal. O en el progrés de la societat de la informació i les noves tecnologies.

Ens movem, doncs, amb una obra de govern important cap a una Argentona amb un futur millor per a tothom.

Que tingueu un bon Nadal i un prósper any 2002.

El Pla del comerç

Grup Municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC)

Animem la Unió de Botiguers d'Argentona, els botiguers, els comerciants i els vilatans en general, a la participació activa en aquest Pla de dinamització del comerç, perquè tothom se'l faci seu per tal que Argentona pugui ser més dinàmica, més activa, més competitiva i més atractiva per poder-hi viure.

La Unió de Botiguers d'Argentona va presentar el nou Pla de dinamització comercial, patrocinat per la mateixa associació, l'Ajuntament, la Direcció General de Comerç i realitzat per l'empresa PGP.

Aquest Pla es va començar a elaborar ja fa un any, amb un treball de camp per tota la vila per tal de fer una anàlisi del comerç i diagnosticar el seus punts forts i febles. És evident que, com a conseqüència de diversos factors, com són la nova dinàmica que regeix les relacions entre comprador i venedor, les formes agressives de màrqueting, la modernització de les vies de comunicació, la facilitat de desplaçament de les persones, la creació de grans zones comercials que faciliten la tria i compra de molts productes, és important revisar, canalitzar, potenciar i millorar el comerç local per poder fer front als nous temps.

Després de moltes reunions i trobades entre l'empresa responsable, els comerciants i l'Ajuntament, es va programar una estratègia d'accions que ara comencem a portar a terme. L'estudi preveu la seva aplicació en quatre anys, en els quals s'aniran elaborant tant els programes d'acció com les partides pressupostàries corresponents.

Des de la Regidoria de Promoció Econòmica de l'Ajuntament, s'ha treballat molt estretament amb la Junta de la Unió de Botiguers d'Argentona per animar els seus associats a la consecució d'un pla que serveixi per trobar noves fórmules per dinamitzar i revitalitzar el comerç de la nostra vila, i creiem que estem en el bon camí per aconseguir uns objectius molt prometedors en benefici de tots els vilatans d'Argentona. Animem la Unió de Botiguers d'Argentona, els botiguers, els comerciants i els vilatans en general, a la participació activa en aquest Pla de dinamització del comerç, perquè tothom se'l faci seu per tal que Argentona pugui ser més dinàmica, més activa, més competitiva i més atractiva per poder-hi viure.

Autopropaganda partidista

Estem a punt d'acabar un nou any, i a Convergència i Unió estem a punt de començar una nova etapa, ja que una vegada consumada la Federació de CDC i UDC als més alts nivells, ara toca als municipis començar a buscar consens i acords per a la constitució de les diverses federacions locals, i a Argentona no en som l'excepció.

En un altre ordre de coses, encara està present en l'ànim de tots la recent celebració de l'anomenada "Reunió de Poble", que cada any per aquestes dates celebren els partits de l'Entesa i el PSC per explicar com es mouen per Argentona.

Des de CiU opinem que tot i essent lícit que les institucions facin propaganda de les seves actuacions, i n'informin els seus administrats, ha de ser sempre des d'un punt de vista institucional. La Generalitat, la Diputació, l'Ajuntament... però no veiem lícit que amb fons del poble es financii l'autopropaganda del partit... que sigui. I encara menys si aquests partits varen prometre en el seu moment que informarien els ciutadans i en demanarien l'opinió mitjançant uns consells municipals molt operatius, però que si prenem per referència el d'Urbanisme, potser fa un any que no es convoca. Potser serà perquè creuen que a Argentona no tenim problemes urbanístics.

Per acabar, volem aprofitar aquest espai per desitjar a tots els argentonins i argentonines, unes BONES FESTES DE NADAL i UN FELIÇ ANY 2002 que esperem que entre altres actuacions ens permeti veure el començament de les obres de la Sala, el promès poliesportiu, el nou Casal d'Avis, una solució per al Mercat Municipal i la Velcro, i si no és demanar massa una solució definitiva al conveni dels treballadors municipals.

Comitè Executiu Local de Convergència
Democràtica de Catalunya (CDC)

Essent lícit que les institucions facin propaganda de les seves actuacions, i n'informin als seus administrats, ha de ser sempre des d'un punt de vista institucional. La Generalitat, la Diputació, l'Ajuntament... però no que amb fons del poble es financii l'autopropaganda del partit.

17

Una vella història sobre can Serra Lladó

L'equip de govern ens presentà en el Ple del mes de setembre una urgència per tal d'aprovar la sol·licitud a la Direcció General de Carreteres de la Generalitat de Catalunya per construir un giratori i la seva corresponent urbanització i facilitar d'aquesta manera l'accés a can Serra Lladó. El grup municipal popular hi votà a favor naturalment perquè creiem que l'equip de govern ens dóna la raó després de gairebé dos anys d'insistir sobre el tema.

El mes de novembre de 1999, el grup popular a l'Ajuntament d'Argentona, fent-se ressò de les queixes dels veïns de la zona, preguntà a l'equip de govern sobre l'accés –i altres mancances– a l'esmentada urbanització. La resposta va ser: "...tothom que ha anat a viure a aquesta urbanització és conscient que s'hi accedeix per una carretera, no per un carrer, no hi ha connexió de carrer entre la urbanització i el nucli del poble...".

El mes de juliol de 2000, el grup municipal popular tornà a preguntar sobre l'accés a can Serra de Lladó demanant la prolongació d'una vorera. La resposta va ser: "...al final del carrer de Bellavista hi va una gran rotonda i potser en aquell moment es podrà pensar en fer una comunicació, però ara per ara és inviable...".

Després de les queixes dels veïns –negades en un primer moment– i de la insistència del PP –rebutjat de principi–, l'equip de govern troba ara que sí que és viable facilitar l'accés i que els veïns de la zona no han de trobar-se allunyats del nucli urbà si es pot donar solució malgrat que visquin en una urbanització. Ja era hora. Ens n'alegrem molt!

Grup Municipal del Partit Popular (PP)

Després de les queixes dels veïns –negades en un primer moment– i de la insistència del PP –rebutjat de principi–, l'equip de govern troba ara viable facilitar l'accés i que els veïns no han de trobar-se allunyats del nucli urbà si es pot donar solució. Ja era hora.

Records

Lluís S. Morgan

Tradició teatral

L'estrena de *El marit de la Marina és mariner* no ha fet més que remoure antics records, esplendorosos records. Últimament el teatre amateur argentoni ha donat uns quants professionals que honoren el nostre teatre, fruit d'aquelles generacions d'actors amateurs que varen passar pels nostres escenaris. Melodrames, drames, comèdies, sàinets, seria una llista interminable, però sobretot van deixar una marca indeleble sobre nostre 85 anys de *Pastorets*. Se n'han representat de tota índole, des del *Bressol de Jesús* amb els inefables Garrofa i Pallanga, de Pitarrà, passant per *L'orfenet i la pastora*, d'Esteve Trullàs, *L'estel de Natzaret*, de Ramon Pàmies, o *La flor de Nadal*, de Francesc A. Picas, en què, oh, ironia de la vida!, el dimoni parlava el castellà. Però sobretot s'ha representat dotzenes de vegades *L'adveniment de l'infant Jesús*, de Josep Maria Folch i Torres. És aquella història de dos pastors del nostre temps que són traslladats, com en un túnel del temps, a la Palestina del segle I, aquell pastor eixerit que és capaç de dir a la pastora palestina frases tan dolces com "gerriçó de mel ensucrada". Tots els *Pastorets*, amb una trama diferent, però amb un fons comú, la victòria del bé, de la innocència, sobre el mal, representat per un dimoni entre geniüt i ridícul. Els nostres quadres escènics acabaven la representació del *Pastorets* amb una cançó que s'havia fet tradicional i que el públic ja s'havia après de memòria: "Himnes de glòria... és de Nadal la primera diada, la que celebren avui els pastors!" I amb les últimes notes, el respectable començava a posar-se els abrics i les bufandes, i és que al carrer hi feia un fred que pelava!

NOTA COMCA

Per fer qualsevol suggeriment o queixa us podeu adreçar als diferents membres de la Comissió de Mitjans de Comunicació Públics d'Argenton (COMCA): Emili Amargant, Joan Boba, Maria J. Castillo, Lluís Garcia, Miquel de Moragas, Lluís Serra o Isabel Sunyer.

Un capità de vaixell, una mare obsessionada pels diners, una germana monja, un homosexual i un casament. Tots aquests ingredients creen un còctel explosiu: El marit de la Marina és mariner, l'últim muntatge escènic del grup de teatre del Centre Parroquial.

Vodevil de mariners

Corredisses amunt i avall, monyos ben agafats i vestits ben posats. Tot és al seu lloc, fins i tot els nervis estan preparats a l'estómac per fer trontollar la veu i la memòria en qualsevol moment. Els llums s'apaguen de mica en mica, el murmuri del públic dona pas al silenci més absolut. La sala és plena de familiars i amics, i per si no n'hi hagués prou també ha vingut l'autor de l'obra. S'obre el teló i comença l'espectacle.

L'1 de novembre la companyia de teatre amateur del Centre Parroquial va estrenar *El marit de la Marina és mariner*, un vodevil escrit pel dramaturg català Nicasi Camps i Pinós. L'obra planteja els intrínsecs del casament de la filla d'una família burgesa. La mare, la Marina, s'ha casat per diners i el pare, en Tomàs, és un capità de vaixell que vol divorciar-se d'una dona que no li fa cas. Però l'esposa no està disposada a deixar-lo escapar. Davant d'aquesta negativa no té altre remei que idear un pla. Una estratègia que se li acut el dia que la filla els presenta els pares del seu promès. En Tomàs no triga a adonar-se que el seu futur consogre és homosexual i veu en aquesta circumstància l'excusa ideal perquè la seva dona accepti la separació. Sense dubtar-ho ni un moment, en Tomàs es farà passar, també, per homosexual. Una decisió que portarà males coses, embolics i maldecaps. I enmig d'aquest entrellat no hi faltará una germana monja intentant posar una mica de seny. La directora de l'obra, Lourdes Colo-

mines, explica que tot i tractar-se d'un vodevil aborda temes actuals com el divorci i l'homosexualitat: "Hi ha una escena molt maca quan el fill li diu al pare que encara que sigui homosexual, l'estimarà igual". Dues de les actrius de l'obra, Yasmina Andrés i Aleïdis Vila, coincideixen en aquesta afirmació. Per elles "és la realitat portada a comèdia". L'estrena de *El marit de la Marina és mariner* ha estat un llarg procés. 8 mesos en els quals diversos problemes han envoltat els assajos. Per a Colomines ha estat difícil: "S'ha hagut de canviar algun paper, aturar l'obra, buscar nous actors, tornar-los a treballar... i tot això assajant només dos dies a la setmana és molt complicat". Amb tot està satisfeta, i és que en el fons el que més li agrada a aquesta argentonina és dirigir.

Colomines no va escollir el text, van ser els responsables del Centre Parroquial els que la van elegir a ella. Però no s'hi va poder negar. El sentit de l'humor de l'obra de Nicasi Camps la va entusiasmar de seguida. Segons la directora, "ja hi ha prou penes en el món com per haver de dirigir un drama".

El marit de la Marina és mariner va aconseguir omplir la sala del Centre Parroquial dues vegades, el dia de Tots Sants i el dissabte 3 de novembre. Després de l'èxit que han tingut a Argenton, el grup del Centre marxa de gira per diverses poblacions de la comarca, la primera d'elles Vilassar de Mar.

"Parlant amb la Junta dèiem que quan plegués això de les puntes es perdria, com moltes coses d'Argentona que es perden. Va ser llavors quan vam parlar amb la Junta de fer un llibre perquè en quedés constància i em van dir que l'única que sabia tota la història de l'associació de puntaires i la que havia viscut més experiències era jo. I ja em tens a mi escrivint. Molta gent em va animar a escriure i em vaig animar. Em va agradar però no hi tornaria. Considero molt important haver escrit aquest llibre per Argentona, més que per mi mateixa." Encara ara la Pepi Vila, una àvia de 74 anys, se sorprèn d'haver escrit l'obra *Somni d'una puntaire*. "Quan veig el llibre em pregunto, jo he fet això? Si només vaig anar dos anys a l'escola per culpa de la guerra! És una cosa que em costa de pair."

Recordant l'antigor. A la publicació trobem retalls de la història d'Argentona de finals del segle XIX i principis del XX, quan hi havia dones que vivien de fer puntes, i de com a tombants de segle es va reactivar el fenomen de les puntes de coixí, que va derivar a la creació de la Col·lecció de Punes Concepció Moré. "Recordo que quan era petita al carrer Nou hi havia tres puntaires que vivien d'això i les veia al portal fent puntes. En aquell temps hi havia moltes més puntaires que no pas ara, amb molts habitants menys. Ha canviat molt el concepte de fer puntes, abans era per guanyar-se la vida i ara és per sortir de l'ambient del treball i de la saturació de la vida familiar", explica Pepi Vila. L'àvia dedica una part important del llibre per parlar de la Col·lecció de Punes Concepció Moré i de les més de 1.000 peces que es poden trobar en aquest local situat al número 4 del carrer Lladó. "La Col·lecció no hagués estat possible sense la col·laboració de molta gent que ens ha cedit peces d'un gran valor històric", diu l'autora, que es queixa que el local se'ls està quedant petit.

Un ofici de paciència. En el llibre *Somni d'una puntaire* hi podem trobar confessions de Pepi Vila dels seus inicis, quan va haver de suar sang per arribar a fer

Punta a punta

punes. "A mi al començament em va costar molt, no us ho podeu ni imaginar. Jo he vist persones plorar perquè no els sortia la punta que els ensenyàvem a fer. Però això només és al començament perquè quan superes aquest pas tot és més fàcil. Per entendre les puntes s'hi han de dedicar moltes hores." Tot i les dificultats que suposa fer puntes de coixí, la Pepi reconeix que quan se'n sap "és molt agraït. Tu tens un patró i llavors pots aportar coses teves". En el llibre la puntaire comenta amb il·lusió els tallers de puntes que ha fet els darrers anys. "Jo amb els nens vaig gaudir molt. Tenen molta picardia, però és una picardia neta. En canvi alguns grans són maliciosos, critiquen, s'enfaden, i aquestes coses no és per estar enfadat, sinó estar alegre i passar-t'ho bé", diu Pepi Vila.

Passatges anecdòtics. L'autora explica en la publicació les facultats curatives de l'art de fer puntes i de com en va, de bé, fer puntes per a la salut mental, ja que obli-

ga molt a pensar. "Amb nosaltres ens ha vingut gent que se'ls havia mort un familiar o que tenien problemes a casa i fent puntes es podien oblidar dels seus problemes", explica la puntaire. Però aquestes no són les úniques sorpreses que amaga aquest títol que ha publicat l'Ajuntament, ja que hi podem descobrir anècdotes del segle XIX com la de l'Eulàlia Mauri Castells. Aquesta puntaire argentonina va rebre un encàrrec de fer una mantellina però quan la va haver acabada, després de dos anys durs de feina, els compradors no la volien perquè era blanca i ells la desitjaven de color os. Un conegut li va dir que li tirés un orinal ple al damunt i la tanqués en una habitació fosca. I d'aquesta manera els clients la hi van comprar. Un dels problemes més grossos que veu Vila per mantenir l'actual moviment de puntaires que es cou a Argentona és la falta de gent jove: "Hi ha pocs joves que facin coses i aquest és el mal més gros." Per acabar, Pepi Vila ens explica el seu gran somni: "Que no es perdin mai les puntes."

Hi ha diverses maneres de guardar la memòria històrica d'un poble. Es pot passar de pares a fills, però no cal dir que la manera perquè aquesta memòria no es dilueixi amb el pas dels anys és a través dels textos i documents escrits. Aquesta és la idea amb què l'argentonina Pepi Vila ha escrit el llibre *Somni d'una puntaire*, on combina vivències i tradició del poble perquè la història de les puntes de coixí no mori mai.

Apunts jurídics

Joan Carles Codina
Advocat

La Llei del divorci

Farà poc més de 20 anys es publicava la famosa Llei del divorci.

Per segon cop, tornava a estar en vigència aquesta figura, després que es promulgues el 1932 i es derogués set anys més tard.

Aquesta llei omplí un buit important per aquelles persones que patien en silenci una greu crisi conjugal i que, d'altra banda, no tenien una sortida legal a l'hora de voler regular i resoldre definitivament la seva situació familiar. Calia plantejar-se quins aspectes de la nostra legislació civil eren discordants amb aquella realitat social i cercar una solució per tal de poder adequar el dret a les necessitats del teixit social.

Existiren molts detractors d'aquesta institució perquè consideraven que aquesta figura era la causa directa de la dissolució matrimonial (quan existien moltíssimes persones que vivien ja separades de fet i ajuntades amb d'altres o casades amb estrangers, la qual cosa provocava situacions claudicants entre les diferents legislacions dels països on s'acceptava la figura del divorci i les que no l'acceptaven). També, argumentaven que els fills serien les víctimes d'aquesta ruptura, sense pensar en les possibles conseqüències que podrien tenir en un infant les contínues i incessants discussions entre els progenitors si convivia sota un mateix sostre. A més, convé no oblidar que la norma jurídica relativa al divorci no és una norma imperativa o impositiva, ans al contrari, es tracta d'una norma habilitant o permissiva: no obliga a divorciar-se.

Avui dia, es pot dir que el nombre de fracassos sentimentals no ha augmentat i que l'anomenada "cultura del divorci", és a dir, conèixer quins són els drets i les obligacions corresponents als cònjuges divorciats, així com saber quines són les diferències entre separació, divorci i nul·litat, no està assentada a diferència d'altres països.

COSES DE LA VILA

Més actes en l'Any Puig

Últims cartutxos de l'any d'homenatge a la figura del polític i arquitecte català. Josep Puig i Cadafalch ha continuat sent objecte de nombrosos actes als darrers mesos a Argentona. El 27 d'octubre Quimet Pla va oferir al Saló de Pedra l'espectacle teatral *Absenta*, un recital humorístic de poemes de principis del segle XIX que van provocar rialles constants entre els assistents. Durant una hora i mitja aproximadament, Quimet Pla, exintèrpret de Comediants, i la seva companya, Núria Solina, van transportar els presents a l'època en què va viure el prestigiós arquitecte mataroní i estiuejant de la vila. El següent dissabte dia 3 de novembre es va estrenar al Museu del Càntir l'exposició "Càntirs Modernistes". Era una mostra de 22 càntirs, alguns d'ells que es van exposar per primera vegada i que van convertir la col·lecció en una de les més importants d'art modernista en el món de la terrissa i la ceràmica. El director del Museu, Oriol Calvo, recordava que en aquella època no abundaven precisament els càntirs artístics ni tan sols a la casa del mateix senyor Puig, l'arquitecte i polític mataroní que estiuejava a la vila. D'altra banda, el 10 de novembre el pianista Jordi Masó (excomponent de la Royal Orchestra de Londres) va tocar un repertori per a piano entorn del modernisme, per ser més exactes una quinzena de peces de diversos compositors i de diversos estils de l'època. Granados, Lamote de Grignon, Millet, Morera, Mompou i Ruera van ser els escollits. Finalment, el 18 de novembre es va fer una ruta literària al voltant de la figura de Puig, ideada pel *Centre d'Estudis Argentonins*. L'objectiu de l'excursió era passejar pels llocs relacionats amb Puig i Cadafalch i poder llegir-hi poemes d'ell mateix, de la seva sogra Dolors Monserdà, de Jacint Verdaguer i de Joan Maragall. Un itinerari de dues hores que va sortir de la plaça de Vendre on hi ha la casa d'estiueig i va seguir per Can Gallemí, Can Borrell, la plaça de l'Església, l'Hotel Solé i la Capella del Sant Crist. Cada indret va anar acompanyat d'una poesia que van llegir organitzadors i assistents.

De Gispert i Barrera

Destacades personalitats de la política catalana han passat els últims mesos per Argentona. D'una banda, la consellera de Governació de la Generalitat, Núria de Gispert, va pronunciar a principis de novembre una conferència sobre l'educació del futur i els nous valors. Davant de més d'un centenar de persones, de Gispert va defensar la família com a eix fonamental en l'educació dels infants i va advocar per la recuperació dels valors tradicionals. La conferència-col·loqui "Viure en societat, educar en valors" va ser organitzada per Unió de Dones d'Argentona. D'altra banda, l'expresident d'Esquerra Republicana i del Parlament de Catalunya, Heribert Barrera, va assistir el 19 d'octubre al mateix Saló de Pedra per participar en un col·loqui sobre l'actual situació del Principat. Barrera va parlar del tema que afecten Catalunya i de la polèmica generada (per expressions tretes de context) entorn el seu llibre *Què pensa Heribert Barrera*. L'acte, organitzat per la secció local d'Esquerra Republicana, va comptar també amb la presència del vicesecretari general d'ERC, Carles Bonet.

Armengol, nou cap de CDC

L'industrial i professor d'Institut Ferran Armengol és des del 29 de novembre passat el nou president de la secció local de Convergència Democràtica de Catalunya. Armengol, que substitueix Felip Castells —que plega per raons familiars—, va sortir elegit per unanimitat dels militants en l'assemblea de CDC que va votar la nova executiva de la formació, pràcticament calcada a l'anterior. Antoni Carbonell ocupa el càrrec de secretari d'organització i Yasmina Andrés el de secretària i tresorera. Els vocals són: Enric Bergon, Francesc Lladó, Maria Assumpció Mateu, Joaquim Perejoan, Josepa Subirà i Enric Ureña. Com a membres nats continuen, el representant al grup municipal: Joaquim Casabella, i la representant a la JNC: Sara Noè.

COSES DE LA VILA

Els capgrossos, en dansa

Cercaviles, exposicions, xerrades, tallers i sobretot capgrossos ompliran els carrers d'Argentona els dies 25 i 26 de maig de l'any que ve. El 26 d'octubre passat es va fer la presentació del que serà la Segona Trobada de Capgrossos de Catalunya. L'acte no va descobrir gaires secrets però el que és cert és que serà un cap de setmana intens. La concentració dels més de 3 mil capgrossos que hi ha censats a Catalunya incidirà sobretot en els més petits. Així doncs, es faran diversos tallers a les escoles de la vila.

La trobada té un objectiu clar: difondre tots els capgrossos del Principat i donar a conèixer els mal anomenats germans petits dels gegants. Es calcula que durant la Trobada, Argentona rebrà més d'un miler de persones vingudes dels indrets més remots. És per això que l'allotjament és un dels punts que més s'haurà de treballar. La segona Trobada de Capgrossos de Catalunya no serà fins al maig del 2002, però la Colla Gegantera d'Argentona començarà a escalfar motors a partir del gener. Xerrades i conferències serviran per anar fent boca per a la gran festa, la de tots els Capgrossos del Principat.

Enderrocs a la vista

El torrent de Vera podria veure ben aviat com es produeixen els primers enderrocs de construccions il·legals de la zona. I és que l'Institut Català del Sòl, l'INCASOL, en representació de la Generalitat, va demanar el novembre passat a l'Ajuntament llicència per tal de tirar a terra quatre parcel·les, aixecades sense autorització al polèmic torrent. Es tracta de les parcel·les 32, 38, 42-C i 42-D.

La regidora d'Urbanisme, Montse Brugal, ha definit la situació com un moment històric, i fins i tot ha avançat que després d'això vindran accions contra el barraquisme de can Poi, als quatre rellotges.

D'altra banda, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha donat la raó al consistori entorn del cas de disciplina urbanística de la Nau Blava del torrent de Vera. L'alta instància ha desestimat per tant el recurs interposat pel propietari, Miguel Jiménez Espejo. Això vol dir que l'Ajuntament podria procedir a l'enderroc de l'edifici industrial construït il·legalment sobre sòl agrícola. Tot i que el govern local pot executar l'enderroc de la Nau Blava, Brugal ha dit que s'esperaran que el Tribunal Suprem de l'Estat dicti una sentència favorable, ja que Jiménez Espejo també hi va presentar recurs. El cas de la Nau Blava ja porta anys cuejant. El negoci metal·lúrgic continua avui encara en actiu tot i els nombrosos precintatges que n'ha fet la policia local.

De telefonies

El Jutjat Contenciós Administratiu de Barcelona va donar la raó a l'Ajuntament sobre la clausura d'una estació de telefonia mòbil propietat de Retevisión Móvil. El Jutjat ha dictat sentència ferma i que per tant no es pot recórrer, respecte de la il·legalitat, per falta de llicència, d'aquesta instal·lació ubicada a la parcel·la 186 de la urbanització de Can Raimí. Aquesta estació estava desmuntada des de feia temps, ja que Retevisión la va clausurar després que el consistori la precintés. Tot i això, l'empresa propietària va presentar un recurs davant els tribunals, que ara s'ha desestimat. El govern local havia obert un expedient sancionador amb una multa de 740 mil pessetes per a Retevisión i per a l'empresa constructora. Com que es tractava d'una sanció superior a 100 mil pessetes va haver de ser la Conselleria de Política Territorial qui la imposés. Davant d'aquesta mesura, la companyia també va presentar un recurs però la Generalitat ha fallat a favor igualment del municipi. D'altra banda, fa temps que els veïns del carrer Ramon i Cajal i dels seus voltants es queixen de sorolls que els causen força molèsties en la seva vida diària. Són sorolls que procedeixen de la central que

Telefònica té instal·lada en aquest punt d'Argentona. Uns sorolls que un grup de vilatans va decidir denunciar en forma de reclamació a l'Ajuntament. La inspecció corresponent dels tècnics municipals va corroborar la versió dels veïns. Després de comprovar que el nivell de decibels era més elevat del permès, l'Ajuntament va enviar un requeriment a Telefònica perquè compleixi tots els requisits que evitin els sorolls excessius i les molèsties als vilatans afectats. Al mateix temps, el consistori ha aprofitat l'avinentsa per exigir a la companyia de telèfons que també posi al dia de les noves normatives la resta de les seves instal·lacions.

El cas dels sorolls al carrer Ramon i Cajal, i blocs de pisos i cases propers, s'espera solucionar aviat.

Roben dos milions i mig

El 13 de novembre passat al migdia un home sortia de casa seva en direcció al banc per fer un ingrés de 2 milions i mig de pessetes que portava en metàl·lic en una bossa de mà. Davant el domicili de la víctima hi havia dos individus que l'esperaven i que li van robar el maletí ple de diners. Els lladres van fugir pel carrer Bernat de Riudemia on hi havia un agent del cos de seguretat realitzant el servei de Policia de Barri. L'agent va haver d'esquivar la moto per no ser atropellat i va veure com els dos individus es donaven a la fuga per l'avinguda Puig i Cadafalch en sentit contrari. Pocs segons després, el policia va sentir els crits d'una persona que li demanava que aturés la moto perquè li havien robat 2 milions i mig de pessetes d'una estrebada. Immediatament l'agent va avisar la resta dels cossos de seguretat. Els delinqüents van ser localitzats prop de la finca de can Pitongo i perseguits per un cotxe patrulla de la Policia Local i un altre de la Policia de Barri del Cros. A la recerca s'hi van afegir dos policies de paisà. Davant la pressió policial, els malfactors van abandonar la moto i es van endinsar cap al bosc.

La casa de Dalí

La masia de can Mercader, marc del rodatge d'escenes d'un telefilm sobre el pintor de Figueres

Argentona es va transformar per uns dies en un gran plató de televisió. I és que la casa pairal de can Mercader, al veïnat de Sant Jaume de Traià, va acollir durant tota una setmana (a mitjan novembre) el rodatge d'algunes escenes d'una producció de Televisió Espanyola, *Dalí, ser Déu*, sobre la vida del cèlebre pintor català Salvador Dalí. La telemovie (amb Enrique Alcides, Laia Martí i Rosa Cadafalch, entre altres intèrprets) tracta tres grans aspectes de la biografia del paladí del surrealisme mundial: *Dalí i la família* (el conflicte amb el seu pare), *Dalí i Gala*, i *Dalí i els altres pintors*. A la masia argentonina es van viure intenses jornades de rodatge, concretament, de la relació difícil que manté el genial artista amb el seu pare: quan el deshereda, quan intenta la reconciliació sense sort pràcticament amb la mort del progenitor ja propera. Unes jornades de filmació que començaven de

bon matí a les vuit i finalitzaven a les set del vespre. Can Mercader posava parets i sostre, cara i ulls a la casa dels pares del pintor de Figueres. El telefilm *Dalí, ser Déu* va trobar al mas de la vila un espai perfecte tant per a l'ambientació de la història com per a la instal·lació de l'equip tècnic i de producció. El prestigiós director català Sergi Schaff, responsable de la pel·lícula per a TV, ja va filmar al mateix lloc unes escenes de la telemovie anomenada *Homenots*, sobre la vida de l'escriptor Josep Pla.

Can Mercader, una casa amb passat històric. Poc s'ho devia pensar, a finals de segle XIX, el seu propietari, Eduard Mercader –veí i cunyat de Francesc Carreras i Candi–, que això aniria així, que el seu gendre, un Marfà, emparentaria també amb els Maragall. Aquella família de l'eximi poeta Joan Maragall.

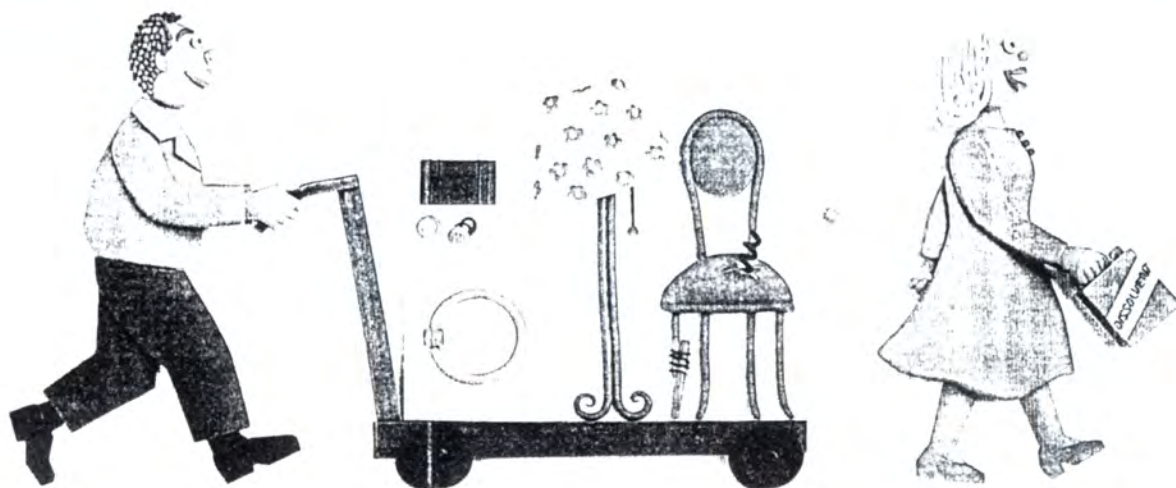
Per aquell temps, i segons diuen, en aquella casa regien els cànons més estrictes de la burgesia catalana. Durant la setmana, es reclamava els servents per servir a taula picant amb una cullereta sobre el cristall d'alguna copa; però arribat el diumenge, per això era diumenge, reclamaven la presència dels servents fent dringar una campaneta de plata.

En aquells dies, en què diuen que Joan Maragall va sojornar a can Mercader, la finca, envoltada d'eucaliptus i de pinedes i amb una vista esplendorosa, devia inspirar-lo per escriure algun d'aquells poemes seus.

El que sí que és cert és que aquelles pinedes van inspirar el veí, Carreras Candi, perquè escrivís aquella lapidària frase que molts coneixeu: "En l'albada de ma vida, l'aire que gemat per les pinedes argentonines, respirava jo en el bressol, comunicà a mon tendre cor sa vivificadora saba".

DEIXALLERIA D'ARGENTONA

QUÈ S'HI POT PORTAR?

- Runes en petites quantitats.
- Restes de poda i jardineria.
- Trastos, ferralla i electrodomèstics.
- Piles, llums, olis, dissolvents, pintures, bateries.
- Paper, cartró, vidre, llaunes, plàstics, fustes.
- i altres...

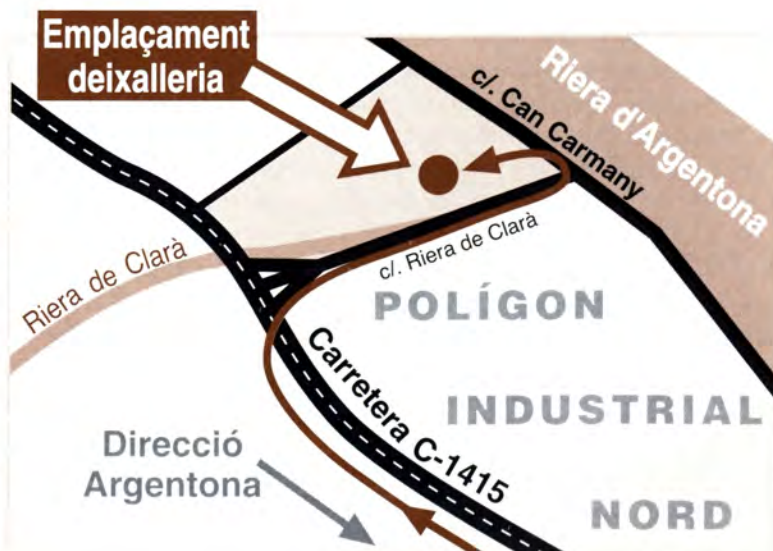
Telèfon: 93 756 14 48

RECOLLIDA DE MOBLES I TRASTOS VELL

Cada 15 dies els passem a recollir davant de casa vostra, trucant prèviament a l'Ajuntament

Tel. 93 797 49 00

Adreça deixalleria:

Polígon Industrial Nord
C/. Can Carmany, s/n

Horari:

- **de dimarts a divendres:**
matí: de 10 a 13 h - tarda: de 16 a 19 h
- **dissabte:**
matí: de 10 a 14 h
tarda: de 16 a 20 h
- **diumenge:** de 10 a 14 h
- **dilluns:** tancat.

AJUNTAMENT D'ARGENTONA
Regidoria de Medi Ambient

L'escriptor Baltasar Porcel assegut com a cap de taula al sopar argentoni.

Tardor de lletres

Durant quatre setmanes, quatre autors de luxe com Baltasar Porcel, Joan Francisc Mira, Carme Riera i Jaume Cabré van ser els conillots d'índies d'una curiosa fórmula d'apropament del lector a l'obra llegida i al seu creador. Es tractava primer de fer una xerrada-tertúlia al Saló de Pedra de l'Ajuntament vell amb cadascun d'ells, i després continuar la conversa de manera més distesa en una taula del restaurant El Cellar. La proposta, a càrrec del *Centre d'Estudis Argentonins Jaume Clavell*, va servir perquè públic i escriptors intercanviessin impressions sobre les novel·les escollides però també perquè parlessin d'altres qüestions de la seva producció artística.

Compartint taula amb les celebritats. Tot quedava inclòs en un cicle, centrat en la novel·la històrica, que va començar amb Joan Francisc Mira i *Borja Papa*. Mira va guanyar-se el públic explicant una cosa tan feixuga com pot ser el procés de documentació de la novel·la. El següent convidat, Jaume Cabré, va comentar a banda del seu últim títol, *Senyoria*, altres facetes de la seva carrera, com la de guionista de la sèrie *Estació d'enllaç* de TV3. Planer, accessible i molt didàctic es va mostrar el balear Baltasar Porcel en referir-se a *L'emperador o l'ull al vent*, premi Ramon Llull. Porcel va demostrar les seves dots comunicatives —no en va ha partici-

pat en moltes tertúlies mediàtiques. La també mallorquina Carme Riera va posar el punt i final al cicle de novel·la històrica. L'autora de *Cap al cel obert*, una història d'emigrants de ses illes que anaven a Cuba al segle XIX, va fer una acurada radiografia de l'actual situació al país caribeny. Una mitjana de cinquanta persones van assistir a les conferències-col·loqui, però només un grup reduït va decidir anar a sopar amb els literats.

Homenatges a Roig i Capmany. Des de la Regidoria de Cultura i des del *Centre d'Estudis*, es van organitzar actes d'homenatge a dues figures indiscutibles del món literari català: Maria Aurèlia Capmany i Montserrat Roig, en el desè aniversari de les seves morts. Pel que fa referència a Capmany, va ser el seu biògraf, Agustí Pons, qui va pronunciar una conferència sobre una dona que segons ell ha tingut molt a veure en el desenvolupament de Catalunya. Quant al record per a Montserrat Roig, va ser l'ex-regidora de l'Ajuntament de Barcelona Eulàlia Vintró qui va tocar l'aspecte més humà de l'escriptora. Vintró, una persona de la mateixa generació que Roig i que va conviure força amb l'autora desapareguda, va fer un retrat intimista de l'autora més enllà de les seves obres, amb virtuts i defectes: una dona per damunt

de tot amant de les causes solidàries.

Rutes literàries. En els últims mesos també van aparèixer a escena dues rutes literàries, dues rutes que redescobrien els espais descrits en textos de dues obres diferents: *Senyoria*, de Cabré, i *Deu eren deu les mentides d'un poble*, del col·lectiu *Vi Ranci* de la vila. La primera va portar els participants a recórrer la part més antiga de Barcelona: la Catedral, la plaça del Blat... La segona, en principi havia de resseguir llocs emblemàtics d'Argentona però la pluja va acabar aigualint la festa i els inscrits van haver de fer les lectures corresponents a l'interior del Saló de Pedra.

La Mostra a Argentona. La vila va ser la seu també de l'entrega de premis de la fase final de l'edició número 18 de la Mostra Literària del Maresme, que va deixar 5 premis a Argentona. Alba Castells amb *Les lletres*, Laia Alsina amb *Records*, Mireia Pou amb *Vivències*, Ingrid García amb *Vivències de la Mar* i Cristina Villa amb *El laberint* van ser les argentonines premiades. El certamen va barrejar la música i la literatura, amb l'actuació del grup De Calé, que va interpretar peces de Beethoven. Els guanyadors absoluts de la Mostra van ser la vilassarenca Lali Ribera amb l'obra *Set de gas* i Jordi Lluch amb l'escrit *Instantànies*.

Primeres espases del concert de les lletres catalanes han capitalitzat l'atenció en una gran tardor literària, la que s'ha viscut a Argentona l'octubre i novembre passats. D'una banda el cicle de novel·la històrica del Centre d'Estudis Argentonins Jaume Clavell i de l'altra les xerrades d'homenatge a Montserrat Roig i Maria Aurèlia Capmany van aportar visions interessants i properes d'autors en general molt llegits.

Amb la Lliga i la Copa al sarró, als Llops això de la competició catalana se'ls ha quedat petit. Esperonat pels seus èxits al Principat, el millor equip català del 2001 s'embarca ara en l'aventura de la màxima divisió estatal de futbol americà. Un repte tan econòmic com esportiu en l'any posterior al desè aniversari de la seva fundació. A partir del gener arriben emocions fortes i visites a capitals com Granada, València i Madrid. Els Perejoan, Broseta, Barnet i companyia se'n van de ruta. Que tremoli Espanya!

Tremoleu, Óssos!

El proper gener comença la funció. Els Llops no s'ho miraran per la tele aquest cop. Ells seran protagonistes. S'ho han guanyat a pols. Una lliga i una copa els han obert les portes. La màxima categoria del futbol americà a l'Estat no els ha pogut dir que no. "Creiem que el nostre equip està entre els millors del país i ho volem demostrar. Si no ho fem ara, després de la gran temporada que hem fet, no sé quan podrem tornar-hi", afirma convençut Quim Perejoan, el president dels Bocs d'Argentona, que per primer cop a la seva història jugaran contra els millors d'aquest esport a la Península. La decisió es va coure durant tot l'estiu i a mitjan setembre els emissaris del club argentoní, el mateix Perejoan i Jordi Barnet, certificaven la inscripció en un viatge llampec a Granada, a la gran reunió de la Federació Espanyola de pretemporada.

Sense estrangers però amb il·lusió. Fa anys, quan els Llops eren Bocs, l'equip argentoní va participar ja en una primera lliga d'àmbit català amb americans i tota la pesca. Ara, però, la cosa és bastant més grossa, amb desplaçaments llargs, partits cada setmana i rivals de molt més pes encara. No es tracta d'una flor d'estiu, d'un caprici producte de l'eufòria. Els Llops volen fer arrels en la Lliga espanyola i

s'han marcat metes que van més enllà d'un any. "És un projecte a llarg termini, és molt agosarat dir que anem a jugar per quedar entre els 4 primers i aconseguir plaça per a Europa. Això és utòpic, hi ha equips molt consolidats, que es mouen amb pressupostos altíssims, amb 4 o 5 estrangers a part dels comunitaris, jugadors professionals que vénen d'universitats americanes, mexicanes. Són superiors a nosaltres", apunta el president.

Reforços necessaris. El conjunt argentoní compta amb una plantilla força més àmplia que l'any passat. Han arribat homes com Christian Garcia (línia ofensiu dels Fènix de Granollers), Carles Navarro (linebacker ex dels Sauris i els Pioners, i internacional júnior amb Espanya al seu moment) i Ricard Rodríguez (que torna als Llops després d'un any d'absència), entre d'altres. Un italià i dos nord-americans s'han ofert a l'equip de la vila, però ara per ara pensar en pagar jugadors no passa pels llibres d'economia del club. D'altra banda, físicament els Llops hauran d'escarrassar-s'hi i molt. De jugar cada quinze dies a fer-ho un cop a la setmana, la cosa canvia molt. "La veritat és que a la Lliga catalana quan havies agafat el ritme de competició se't feia massa llarg el parèntesi entre partit i partit. Amb un

parell de dies en tens prou per recuperar-te. En aquest cas en necessitem 3 o 4 si venim de viatge. Serà un ritme superior, sí. Podem pagar la novatada, sí. Però confiem a fer bon paper", diu Perejoan.

Els campions, primer rival. L'estrena dels Llops, prevista per al 13 de gener, resultarà un bateig d'autèntic foc. Ni més ni menys, els argentonins rebran els actuals reis de la Lliga, el millor equip dels últims anys: els Óssos de Madrid. Juntament amb els Bats de València, els Lions de Saragossa i els Pioners de l'Hospitalet són favorits al títol. "La resta d'equips en principi no són superiors a nosaltres." Els partits de casa es jugaran tots a Mataró i és que la normativa del campionat exigeix gespa i a Argentona no n'hi ha. "Malgrat tot mantindrem el nom. Altres equips també es troben en aquesta situació a la NFL i al bàsquet americà", assegura Perejoan. El lloguer del camp puja a unes 240.000 pessetes, cost que en principi assumirà l'Ajuntament d'Argentona. El consistori també comprarà els pals de les porteries, que seran portàtils. Els partits es podrien transmetre per televisió o com a mínim alguns resums. Es negocia amb TVE i el 33. La curiositat és que a diferència del futbol, el futbol americà no rep diners per les imatges sinó que ha de pagar perquè el filmin.

GIL PARÉS

☎ 797 10 13

Gran, 56
08310 ARGENTONA

IMMOBILIARIA

CORREDOR D'ASSEGURANCES

Miquel Biada, 68
08302 MATARÓ

☎ 757 46 22

Els nostres clients ens demanen habitatges a la zona d'Argentona. Si vol vendre el seu pis, torre o casa vingui a Gil Parés.

ARGENTONA: Casc urbà, torre nova a estrenar, d'alt standing, directa de constructor, d'una planta més garatge. 4 habitacions, parcel·la de 800 m2, piscina opcional, orientada a mar. 58.000.000.- Fa cantonada.

ARGENTONA: Preciós pis nou de 2 anys, de 80 m2, gran saló menjador, 3 habitacions, bany, cuina equipada, gran balcó, parking, traster, zona molt tranquil·la. 25.500.000.- OCASIÓ.

ARGENTONA-DALIPÀ: Espectacular torre d'alt standing. Parcel·la de 1.000 m2 i 350 m2 edificats, piscina, celler, vistes al mar. 73.500.000.-

ARGENTONA: Sant Sebastià, can Serra Lladó, can Barrau, gran oportunitat, adosades a partir de 46.500.000.- a 3 vents. Directes de constructor i amb acabats d'alta qualitat.

ARGENTONA: Casc urbà. Dúplex de pocs anys, de 120 m2, 4 habitacions, 1 bany, 1 lavabo, gran saló menjador de 28 m2, cuina office, gran galeria, calefacció, bones vistes, dues terrasses, una a nivell de menjador. No s'ho perdi. 34.500.000.-

ARGENTONA: Preciós pis molt cèntric de 3 habitacions. Tot reformat i amb vistes al mar. 16.500.000.-

ARGENTONA: Terreny fent cantonada de 1.100 m2 a can Ferraters. 17.300.000.-

ARGENTONA: Pis nou al costat de la plaça Nova de 85 m2 amb saló menjador de 26 m2, cuina office, 2 habitacions, bany amb marbre de traverti, balcó, galeria, parquet, portes lacades blanques, vistes panoràmiques, gran traster. Tot de disseny. 27.000.000.-

ARGENTONA-CENTRE: Casa estil de poble, tota reformada, dona a 2 carrers, decorada molt rústega, consta de 4 habitacions, gran saló menjador, cuina office, dos banys, garatge per a un cotxe. Preu d'ocasió. 49.500.000.-

ARGENTONA: Gran ocasió, directe de constructor. Torre a Les Ginesteres, nova a estrenar, de 110 m2 d'una sola planta, 3 hab., gran saló menjador, 1 bany, lavabo, terrassa, terra rústec, porticons. Vistes al mar. 980 m2. Única a la zona amb possibilitat de piscina. 35.500.000.-

ARGENTONA: Part alta de can Ferraters, torre a 4 vents de 300 m2 edificats amb piscina, sauna, nova de 2 anys, vistes al mar. 51.500.000.- NO S'HO PERDI.

ARGENTONA: Esplèndid pis nou d'un any, 3 habitacions, saló menjador, bany, lavabo, calefacció, portes de roure, terrassa de 100 m2, barbacoa, parking, traster inclòs. 28.500.000.- OCASIÓ, URGEIX PER CANVI.

ARGENTONA: Toerreny en exclusiva de 1.000 m2 molt ben orientat i situat a Les Ginesteres. 9.600.000.- Semi pla.

ARGENTONA: Vistes a la plaça, pis de 80 m2, de 3 hab. per reformar, molta llum. 17.000.000.-

AUTOSERVEI BRESCA

QUALITAT I PREU

BONA COMPRA

GRANS MARQUES EN CONSERVES, VINS,
CAVES, CONGELATS DE VERDURA I PEIX,
FORMATGES, EMBOTITS, PERFUMS,
DROGUERIA, ETC...

- OFERTES DIÀRIES
- SERVEI A DOMICILI
- HORARI DE DILLUNS A DISSABTE DE:
8'30 a 13'30 (matí)
17'30 a 20'30 (tarda)

Carrer Barcelona, 40 • 08310 ARGENTONA

Disposem de pa calent

	DANI Torrón de leche 200 g 215 1,29		J.S.M. Caramels 100 g 179 1,08
	SCOTTEX Higiene 12 rollos 459 2,76		ESTRELLA Salón de té 100 g 68 0,41
	CELTA Leche desnatada 1 l 199 1,20		COCA COLA Leche 1 l 82 0,49
	CELTA Leche entera a 3,6% 1 l 207 1,24		SUCHARD Torrón de leche 100 g 409 2,46
	ALMENDRO Torrón de leche 100 g 529 3,18		LA PORXADA Torrón de leche 100 g 309 1,86
	ALMENDRO Torrón de leche 100 g 529 3,18		LA PORXADA Torrón de leche 100 g 285 1,71
	BACH Cava 75 cl 485 2,91		CONEJO Leche 1 l 169 1,02
	BACH Cava 75 cl 485 2,91		CONEJO Leche 1 l 169 1,02
	BACH Cava 75 cl 485 2,91		CONEJO Leche 1 l 169 1,02

TELECOMUNICACIONS
ELECTRÒNICA

SONIELEC

Santi i Xavier
LLICENCIATS 20960264 i F-0406869

INSTAL·LACIÓ - REPARACIÓ - MANTENIMENT

ANTENES TERRESTRES I SATÈL·LIT
SONORITZACIÓ DE LOCALS
CIRCUIT TANCAT TV
TELEVISORS - VÍDEOS
EQUIPS DE MÚSICA
AUDIO - HIFI - CD's

C/. MAJOR, 12 - 08303 MATARÓ - Tel./Fax 93 757 14 04
e-mail: sonielec@airtel.net - Web: www.lapaginade.com/sonielec

**Realització d'instal·lacions amb
el nou reglament d'infraestructures
de telecomunicacions I.C.T.**

C.V.A

Consultori Veterinari ARGENTONA

Tel: 93 797 23 89

Nou horari de consulta:
de dilluns a divendres de 17 a 20 h
Dissabtes matí de 10.30 a 13.30 h

Visites a domicili:
Cal demanar hora trucant en aquest horari
o les 24 h al 93 799 55 99

Consultori:
C/ Doctor Samsó, 26 - Argentona
Tel: 93 797 23 89
e-mail: albertlopezag@hotmail.com

Més de 10 anys al seu servei !

Per atenció fora d'aquest horari o urgències:
Nou Hospital Veterinari Mataró
C/ Pizarro, 86 - 08302 Mataró
Tel: 93 799 55 99

RESTAURANT ELS CAÇADORS

Ctra. Vilassar de Mar, 16
08310 ARGENTONA

Tel. 93 756 13 21 - Fax 93 756 16 31

E-mail: rest_cazadores@terra.es

ESPECIALITAT EN PEIX I MARISC

Spm systems

INSTAL·LADORS

*Tot per
l'aigua*

PISCINES

AIGUA

ELECTRICITAT

CALEFACCIO

CLIMATITZACIO

ENERGIES ALTERNATIVES

PERFORACIONS

PROJECTES-LEGITIMACIONS

PRODUCTES QUÍMICS

**Un nou concepte
d'instal·lacions!**

Plaça Nova, 6
08310 ARGENTONA

Tel. 93 797 03 57
Fax 93 797 04 67

Horari: de dilluns a divendres, 8 a 1 matí - 3 a 6 tarda

Punt de Servei

Tràmits
i Gestions

GARCÍA RUIZ - E. BONE

• PUNT DE SERVEI - FECSA enher

Tràmits · Nous subministraments · Treballs baixa tensió

• OBRES I CANALITZACIONS

• INSTAL·LACIONS MT I BT

• INSTAL·LACIONS I REPARACIONS ELÈCTRIQUES I FONTANERIA

• MANTENIMENT EMPRESES

• AIRE CONDICIONAT

• CALEFACCIÓ

• TELEFONIA MÒBIL AMENA

• TELEFONIA BÀSICA RETEVISIÓN

iii DÚO, DÚA,
DÚATE!!!

PTAS.
MINUTO

amena
TU LIBERTAD.

CON QUIEN QUIERAS PARA TODA LA VIDA.

Telèfon 93 790 78 80

OFICINES: Carrer Sant Bonaventura, 34

MAGATZEM: Veïnat Cirera, 30

MATARÓ